

Meldcode huiselijk geweld en
kinder mishandeling

Kinderopvang Les Petits

Inleiding

In 2013 is het Besluit vaststelling minimumeisen verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling in werking getreden. Dit besluit verplicht organisaties om een meldcode vast te stellen en kennis en gebruik ervan te bevorderen. In het kader van kwaliteitszorg wordt de plicht opgelegd om een meldcode te hanteren voor huiselijk geweld en kindermishandeling, daaronder ook begrepen seksueel geweld, vrouwelijke genitale verminking (ook wel genoemd meisjesbesnijdenis) en eengerelateerd geweld. De verplichting geldt voor organisaties en zelfstandige beroepskrachten in de gezondheidszorg, onderwijs, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning en jeugdzorg. Het kunnen signaleren van kindermishandeling is een belangrijke competentie waarover iedere beroepskracht die met kinderen werkt dient te beschikken.

Daarnaast is een wettelijke meldplicht ingevoerd voor een vermoeden van een geweld- of zedendelict jegens een kind door een collega. Dit betekent dat een houder/directie van een kinderopvangorganisatie wettelijk verplicht is om contact op te nemen met een vertrouwensinspecteur als over aanwijzingen beschikt wordt dat een collega een geweld of zedendelict begaat of heeft begaan en een kind hiervan het slachtoffer is.

De Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling voor de branche kinderopvang is gebaseerd op het basismodel meldcode: Stappenplan voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Betreffend basismodel is ontwikkeld door het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en bedoeld voor alle sectoren waar vanuit professioneel oogpunt met kinderen wordt gewerkt.

Deze meldcode is speciaal toegeschreven naar de branche kinderopvang en is bedoeld voor iedereen die werkzaam is binnen deze branche. De meldcode is waar nodig toegespitst op de eigen organisatie: kinderopvang Les Petits.

De meldcode geeft via een stappenplan aan hoe te handelen wanneer er signalen zijn die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling. Daarnaast bevat deze meldcode een route hoe te handelen bij signalen van mogelijk geweld- of zedendelict door een collega en een route hoe te handelen wanneer er sprake is van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling. Elke stap binnen de routes wordt afzonderlijk uitgebreid toegelicht.

Les Petits heeft twee aandachtsfunctionarissen, dit zijn de stafmedewerkers Pedagogiek.

Dit document bevat een overeenkomst die Les Petits heeft ingevuld waardoor de medewerkers van de organisatie zich binden om met de meldcode en de bijbehorende stappenplannen aan de slag te gaan. Ook is een document toegevoegd waarmee Les Petits zich bindt ten aanzien van verantwoordelijkheden in het scheppen van randvoorwaarden voor een veilig werk- en meldklimaat.

Daarnaast bevindt zich in dit document een sociale kaart.

Bij deze meldcode is een toelichting ontwikkeld: Handleiding behorend bij Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Deze is bestemd voor alle beroepskrachten werkzaam in de branche kinderopvang. De handleiding geeft achtergrondinformatie en toelichtingen op elementen uit de meldcode. Voordat de meldcode wordt gebruikt is het verstandig eerst de handleiding te bestuderen. De meldcode kan niet zonder de handleiding

geïmplementeerd worden binnen de kinderopvangorganisatie. Andersom kan de handleiding niet zonder de meldcode gebruikt worden.

Overeenkomst ter gebruik van de meldcode

Het bevoegd gezag van Kinderopvang Les Petits

Overwegende:

- dat Kinderopvang Les Petits verantwoordelijk is voor een goede kwaliteit van de dienstverlening aan zijn kinderen en dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in geval van dienstverlening aan kinderen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat Kinderopvang Les Petits een meldcode wenst vast te stellen, zodat de pedagogisch medewerkers die binnen Kinderopvang Les Petits werkzaam zijn weten welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat Kinderopvang Les Petits in deze meldcode ook vastlegt op welke wijze zij de pedagogisch medewerkers bij deze stappen ondersteunt;
- dat van de pedagogisch medewerkers die werkzaam zijn bij Kinderopvang Les Petits op basis van deze verantwoordelijkheid wordt verwacht dat zij in alle contacten met kinderen attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen;
- dat onder huiselijk geweld wordt verstaan: (dreigen met) geweld, op enigerlei locatie, door iemand uit de huiselijke kring, waarbij onder geweld wordt verstaan: de fysieke, seksuele of psychische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer, daaronder ook begrepen ouderenmishandeling, eengerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking (meisjesbesnijdenis);
- Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: (ex)partners, gezinsleden, familieleden en huisgenoten.
- dat onder kindermishandeling wordt verstaan: iedere vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel, daaronder ook begrepen eengerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking;
- dat onder pedagogisch medewerker in deze meldcode wordt verstaan: de pedagogisch medewerker die voor Kinderopvang Les Petits werkzaam is en die in dit verband aan kinderen van de kinderopvangorganisatie zorg, begeleiding, of een andere wijze van ondersteuning biedt;

In aanmerking nemende:

- Ⓟ het Besluit vaststelling minimumeisen verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling;
- Ⓟ de Wet maatschappelijke ondersteuning;
- Ⓟ de Wet op de jeugdzorg;
- Ⓟ de Algemene verordening gegevensbescherming;
- Ⓟ de Wet kinderopvang, IKK en Besluit kwaliteit kinderopvang;
- Ⓟ Beleidsregels kwaliteit kinderopvang en peuterspeelzalen;
- Ⓟ Wijzigingswet kinderopvang 2013;
- Ⓟ Wet klachtrecht cliënten zorgsector;
- Ⓟ het privacyreglement van Kinderopvang Les Petits

Stelt het volgende vast binnen de kinderopvangorganisatie:

- Ⓟ Route bij signalen huiselijk geweld en kindermishandeling;
- Ⓟ Route bij signalen van mogelijk geweld- of zedendelict door een collega;
- Ⓟ Route bij signalen seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling.

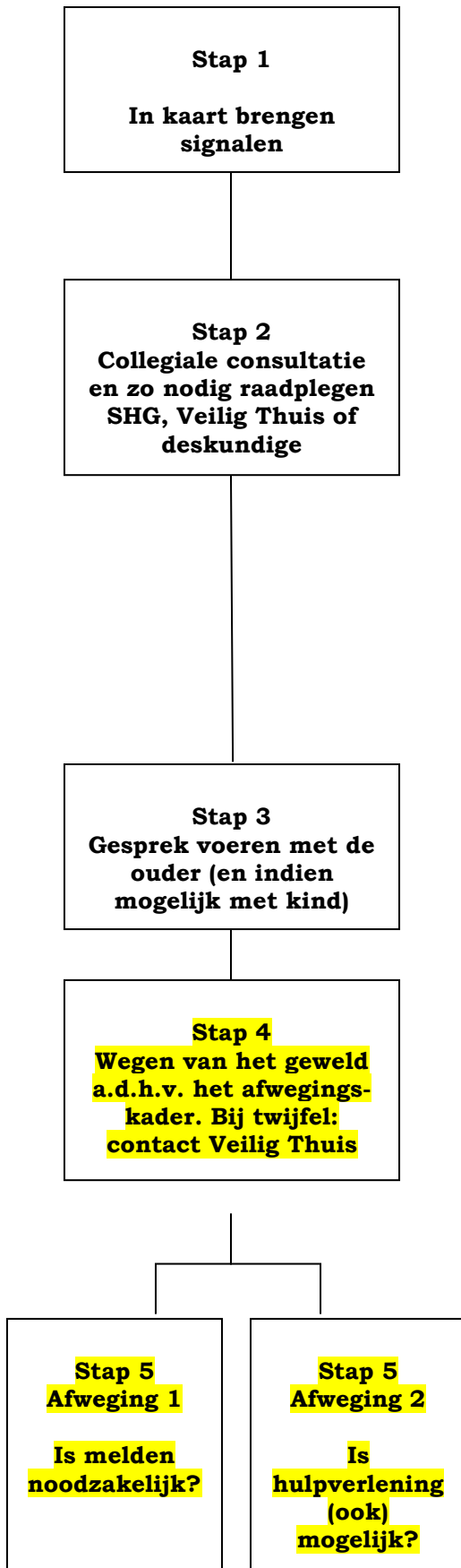
Tevens neemt de kinderopvangorganisatie de verantwoordelijkheden op zich voor het scheppen van randvoorwaarden voor een veilig werk- en meldklimaat.

Ook vult de kinderopvangorganisatie de sociale kaart in en zorgt dat deze toegankelijk is voor de pedagogisch medewerkers.

Handtekening houder of directie Kinderopvang Les Petits

I. Route bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

N.B. Met Veilig Thuis kan op ieder moment contact worden opgenomen voor (anoniem) advies. Dit gebeurt altijd in overleg met de aandachtsfunctionaris(sen). Wanneer wij vanuit Veilig Thuis gebeld worden, vragen aan de Veilig Thuis medewerker wat zij willen weten en aangeven dat we terugbellen na overleg met de aandachtsfunctionaris(sen).

Stap 1: In kaart brengen van signalen

De pedagogisch medewerker:

- observeert kinderen en ouders;
- raadpleegt signalenlijst;
- bespreekt signalen met leidinggevende;
- deelt de zorg met ouders;
- registreert.

Stap 2: Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen SHG, Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding

De leidinggevende/ aandachtsfunctionaris:

- consulteert:
  - interne en externe collega's (LG schakelt altijd aandachtsfunctionaris in);
  - het SHG, Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding;
  - afweging vermelding in de verwijzindex;
  - eventueel andere organisaties;
- bespreekt uitkomsten consultaties met ouders;
- registreert.

Stap 3: Gesprek voeren met de ouder (en indien mogelijk met het kind)

De leidinggevende/ aandachtsfunctionaris:

- deelt de zorg met ouders;
- bespreekt indien mogelijk met het kind;
- registreert.

Stap 4: Wegen van het geweld aan de hand van het afwegingskader. Bij twijfel: altijd contact met Veilig Thuis.

De aandachtsfunctionaris, in samenwerking met de leidinggevende:

- wegen het risico, de aard en ernst;
- vragen bij twijfel altijd SHG of Veilig Thuis hierover een advies te geven;
- weegt aan de hand van het afwegingskader;
- registreren.

Stap 5 afweging 1: de leidinggevende/ aandachtsfunctionaris beslist aan de hand van de

uitkomsten van het afwegingskader of melden noodzakelijk is.

- Ⓐ melden is noodzakelijk als er sprake is van:
acute onveiligheid of structurele onveiligheid.
- Ⓐ bespreekt een melding met de betrokkenen;
- Ⓐ registreert.

Stap 5 afweging 2: de leidinggevende/ aandachtfunctionaris beslist aan de hand van de uitkomsten van het afwegingskader of hulp verlenen of organiseren (ook) mogelijk is.

- Ⓐ hulp verlenen is mogelijk als: de professional in staat is om effectieve/passende hulp te bieden of organiseren, de betrokkenen meewerken aan de geboden hulp of georganiseerde hulp, de hulp leidt tot duurzame veiligheid.
- Ⓐ bespreekt het traject met de betrokkenen;
- Ⓐ registreert.

Indien hulp verlenen op basis van deze punten niet mogelijk is, is melden bij Veilig Thuis noodzakelijk.

De leidinggevende/ aandachtfunctionaris:

- Ⓐ bespreekt een melding met de betrokkenen;
- Ⓐ registreert.

Route bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

Stap 1: In kaart brengen van signalen

De pedagogisch medewerker brengt de signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen of juist ontcrachten in kaart en legt deze vast. De pedagogisch medewerker legt ook de contacten over de signalen vast, evenals de stappen die worden gezet en de besluiten die worden genomen.

Bij vroegsignalering worden signalen gezien die duiden op een zorgelijke of mogelijk bedreigde ontwikkeling. Zelden zullen deze signalen direct duidelijkheid geven over de oorzaak zoals huiselijk geweld of kindermishandeling. Het is daarom verstandig uit te gaan van de signalen die de pedagogisch medewerker bij het kind of in de interactie tussen ouder en kind waarneemt. Bij het signaleren van huiselijk geweld of kindermishandeling kan gebruik gemaakt worden van de signalenlijsten (bijlagen 2 en 3) en de observatielijst (bijlage 4) uit de handleiding.

In deze fase wordt in gesprek gegaan met de ouder tijdens haal- en brengmomenten of op een ander gepland moment. Hierbij gaat het vooral om het benoemen van feitelijkheden en zaken die opvallen. Daarnaast wordt het kind in de groep geobserveerd en de ouder met het kind tijdens contactmomenten.

Deze signalen worden geregistreerd op het formulier kinddossier (zie bijlage 5) waardoor het duidelijker wordt welke zorgen er zijn en of deze zorgen gegrond zijn. De leidinggevende vult dit formulier in i.o.m. de pedagogisch medewerker.

Het is belangrijk dat alles goed wordt geregistreerd. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd. Gespreksverslagen worden door alle betrokkenen gelezen. Gespreksverslagen worden digitaal naar ouders verzonden met onderaan ruimte waar ouders de mogelijkheid krijgen om een reactie te geven. Hen wordt gevraagd de mail te beantwoorden en het verslag terug te sturen indien zij een aanvulling hebben geschreven.

Alle registraties en verslagen worden opgeslagen in het kinddossier, dat digitaal in het account van de vestiging (met wachtwoord **volgens afgesproken systeem**) wordt bewaard. Hiervan wordt per kind een aparte map aangemaakt.

Noodsituaties

Bij signalen die wijzen op acuut en zodanig ernstig geweld dat het kind of zijn gezinslid daartegen onmiddellijk moet worden beschermd, is het van belang dat de pedagogisch medewerker dit meldt bij de leidinggevende. De leidinggevende neemt contact op met de aandachtsfunctionaris zodat er advies gevraagd kan worden aan Veilig Thuis. Komt men daar, op basis van de signalen, tot het oordeel dat onmiddellijke actie is geboden, dan kan zo nodig in hetzelfde gesprek een melding worden gedaan zodat op korte termijn de noodzakelijke acties in gang kunnen worden gezet om de veiligheid van het kind zoveel mogelijk te waarborgen. Onze intentie blijft echter dat we in eerste instantie eerst contact opnemen met ouders.

In bijlage 8 bevindt zich een algemeen overzicht van websites en adressen van instanties en organisaties waar de aandachtsfunctionaris terecht kan voor ondersteuning en advies. In deze meldcode is een sociale kaart opgenomen met gegevens uit de eigen regio.

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd in het kinddossier.

Stap 2: Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van SHG, Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding

De pedagogisch medewerker bespreekt de signalen met de leidinggevende. Het wordt aanbevolen om advies aan het SHG, Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding te vragen. Dit is een taak voor de aandachtsfunctionaris.

De pedagogisch medewerker consulteert de leidinggevende. De leidinggevende consulteert de aandachtsfunctionaris.

Extern is consult mogelijk met de jeugdverpleegkundige of jeugdarts van het consultatiebureau of de GGD. Tevens kan gebruik worden gemaakt van samenwerking met het Centrum voor Jeugd en Gezin. De aandachtsfunctionaris werkt samen met deze instellingen of heeft contact met hen. Zij neemt deze taak op zich.

Consult bij SHG, Veilig Thuis of deskundige op het gebied van letselduiding

Indien de aandachtsfunctionaris ook maar enige twijfel heeft over de oorzaak van de situatie en/of eventuele mogelijke onveiligheid bij het kind, kan advies worden gevraagd bij het SHG, Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding. Veilig Thuis kan een eerste weging maken of het terecht is dat er zorgen zijn over deze situatie en of er mogelijk sprake kan zijn van huiselijk geweld of kindermishandeling. Het SHG kan betrokken worden als er zorgen zijn over huiselijk geweld waarbij ouders c.q. meerderjarige huisgenoten betrokken zijn. Wanneer er kinderen bij zijn betrokken zal het SHG echter doorgaans doorverwijzen naar Veilig Thuis. Een deskundige op het gebied van letselduiding kan worden ingezet ter duiding van letsels waarbij een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling speelt. Zorgvuldig handelen vereist dat de aandachtsfunctionaris bij elk vermoeden nagaat of hij advies vraagt bij het SHG, Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding.

Afweging vermelding in de verwijfsindex¹

Les Petits heeft de mogelijkheid om een vermelding te maken in de verwijfsindex. Mocht Les Petits ervoor kiezen een vermelding te doen dan zullen ouder(s) hiervan op de hoogte van worden gesteld. ² De verwijfsindex is een systeem waarin beroepskrachten hun naam kunnen koppelen aan de naam van een kind/ jongere tussen de 0 en 23 jaar om hun betrokkenheid aan te geven. Als twee of meer beroepskrachten hun naam koppelen aan eenzelfde kind of jongere ontstaat een match. Bij een match ontvangen de beroepskrachten een e-mail van de verwijfsindex met elkaars contactgegevens (naam, emailadres en telefoonnummer). Zij nemen, na toestemming van de ouders/ jongeren, contact op met elkaar én met de ouders en de jongere om te overleggen hoe ze het beste kunnen samenwerken.

Consult bij zorgadviesteam

Voor het bespreken in het zorgadviesteam wordt een intakegesprek met de ouders en/of aandachtsfunctionaris door het maatschappelijk werk of een ander lid van het

¹ Voor het melden aan de verwijfsindex moet er sprake zijn van een daadwerkelijke bedreiging van de gezonde en veilige ontwikkeling van de jeugdige. Meestal is niet één geïsoleerd probleem doorslaggevend voor het doen van een melding, maar maakt een combinatie van verschillende problemen een situatie dermate ernstig dat een melding aan de verwijfsindex gerechtvaardigd is. Wij hanteren hier de handreiking melden, te vinden op de website www.handreikingmelden.nl

² De Jeugdwet regelt een meldrecht: zo nodig kunt u een jeugdige ook zonder toestemming van hemzelf en/of zijn wettelijke vertegenwoordigers, in de VIR registreren. Dan moet wel sprake zijn een onderbouwd vermoeden van een of meer in de Jeugdwet genoemde risico's. Het doel van registratie in de verwijfsindex is vroegtijdige onderlinge afstemming door professionals om zodat passende hulp, zorg of bijsturing kan worden geleverd. Van belang is dat u als professional het voornemen tot melden in de verwijfsindex bespreekt met de jeugdige en/of zijn wettelijk vertegenwoordigers.

zorgadviesteam gevoerd. Door de ouder continu te betrekken en in overleg te treden, is de kans groter dat de ouder gemotiveerd is om de situatie te verbeteren en/of hulp te aanvaarden.

Om het kind 'open' (niet anoniem) te bespreken in het zorgadviesteam en met andere externe deskundigen is schriftelijke toestemming van de ouder vereist. Indien de aandachtsfunctionaris in het contact transparant en integer is, is de kans groot dat over deze zaken een open gesprek mogelijk is. In de meeste gevallen wordt toestemming door de ouder gegeven. Gespreksvaardigheid om in gesprek te gaan over zorgen en het vragen om toestemming van de ouder is een specifieke deskundigheid en kan door middel van scholing worden aangeleerd. Ook kan de aandachtsfunctionaris advies krijgen van het SHG, Veilig Thuis of het zorgadviesteam over het in gesprek gaan met de ouder. Indien de ouder weigert, is dit een zorgelijk signaal en moet het worden meegenomen in de weging (stap 4). Het kind kan overigens anoniem worden besproken wanneer de ouder geen toestemming heeft gegeven, maar dit verdient niet de voorkeur vanwege de eventuele vervolgacties.

Stap 3: Gesprek met de ouder (en indien mogelijk met het kind)

De leidinggevende/aandachtsfunctionaris bespreekt de signalen met de ouders, en indien mogelijk met het kind. Tijdens de voorbereiding kan ondersteuning worden gevraagd aan het SHG of Veilig Thuis.

Voor het gesprek met de ouders (en eventueel het kind) kunnen de volgende stappen worden gevolgd:

1. Leg de ouders (en eventueel het kind) het doel uit van het gesprek;
2. Beschrijf de feiten die zijn vastgesteld en de waarnemingen die zijn gedaan, geef daarbij geen waardeoordeel of eigen interpretatie;
3. Nodig de ouders uit om een reactie hierop te geven;
4. Kom pas na deze reactie zo nodig en zo mogelijk met een interpretatie van hetgeen er is gezien, gehoord en/of waargenomen;
5. Leg het gesprek vast en laat het lezen door alle betrokkenen. Geef ouders de ruimte om een reactie te geven.

In de meeste gevallen is het onduidelijk wat de oorzaken zijn van de signalen. Door ouders te informeren en informatie uit te wisselen over de ontwikkeling van hun kind, kunnen zorgen verduidelijkt, ontkracht of bekrachtigd worden. Nodig de ouders expliciet uit tot het geven van hun mening en vraag door over kindgerelateerde onderwerpen in de thuissituatie. Herkent de ouder de situatie? Hoe gedraagt het kind zich thuis? Hoe reageren de ouders daarop? Hoe gaat het opvoeden thuis? Hoe reageert het kind hierop? Hoe is de ontwikkeling van het kind tot nu toe verlopen? Wat vinden de ouders daarvan? Hoe ervaren de ouders de opvoeding en hun rol als ouders?

Indien de ouders de zorgen herkennen, kan een begin worden gemaakt met het onderzoeken van kansen en oplossingen. Ouders moeten vaak eerst gemotiveerd worden zodat de zorgen over hun kind gedeeld kunnen worden. Het helpt dan om ouders meer informatie te geven over de ontwikkeling van het kind en de effecten voor het kind in de huidige situatie. Pas als ouders niet te motiveren zijn en de zorgen blijven ontkennen is het raadzaam Veilig Thuis om advies te vragen en een melding te overwegen. Het SHG kan betrokken worden als er zorgen zijn over huiselijk geweld waarbij ouders c.q. meerderjarige huisgenoten betrokken zijn. Wanneer er kinderen bij zijn betrokken zal het SHG echter doorgaans doorverwijzen naar veilig Thuis.

Indien besloten wordt om ook met het kind zelf te spreken, is het van belang dat het kind zich veilig genoeg voelt om het gesprek te voeren. Maak hierbij de afweging of het in het belang van het kind zelf is om dit gesprek te voeren. Hierover kan ook advies worden gevraagd aan het SHG of Veilig Thuis. Beloof tijdens een dergelijk gesprek nooit geheimhouding, maar geef wel aan dat de signalen serieus afgewogen zullen worden. Belangrijk is ook dat het kind niet wordt ondervraagd, maar dat het kind met name de ruimte wordt gegeven om zijn verhaal te vertellen. Zie ook de tips voor gesprekken met kinderen in bijlage 7.

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

Stap 4: Wegen van het geweld en bij twijfel raadplegen van Veilig Thuis

en

Stap 5: Beslissen aan de hand van het afwegingskader

De leidinggevende en aandachtsfunctionaris weegt op basis van de signalen, van het (extern) ingewonnen advies en van het gesprek met de ouders het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling. Daarnaast wordt de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling gewogen aan de hand van het afwegingskader en al dan niet in overleg met Veilig Thuis.

Voor de weging is het van belang dat de leidinggevende in het dossier de signalen, de gesprekken en de stappen beschrijft en vastlegt die al gezet zijn. Bij twijfel over een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling is het verplicht om Veilig Thuis te raadplegen.

Veilig Thuis kan helpen een risicotaxatie (inschatting van risicofactoren) uit te voeren en kan helpen bepalen of het verstandig is zelf hulp te bieden of organiseren of een melding te doen.

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

Leidt weging tot de conclusie dat er geen zorgen (meer) zijn, dan kan de Meldcode in stap 4 worden afgesloten.

Als de zorgen blijven bestaan dan wordt in stap 5 besloten, op basis van het afwegingskader, of melden noodzakelijk is én of het mogelijk is om passende hulp te organiseren.

Het afwegingskader

- *Afweging 1: Is melden noodzakelijk?*
- *Afweging 2: Is zelf passende en toereikende hulp bieden of organiseren mogelijk?*

Het is van belang dat beide afwegingen in deze volgorde worden genomen. De leidinggevende/ aandachtsfunctionaris vraagt zich eerst af of melden noodzakelijk is, aan de hand van het afwegingskader. Vervolgens besluiten zij of het bieden van hulp tot de mogelijkheden van zowel de leidinggevende/ aandachtsfunctionaris als de betrokkenen behoort. Wanneer melden volgens het afwegingskader noodzakelijk is, zal de tweede beslissingsvraag over eventuele hulp en aan welke voorwaarden deze moet voldoen, in overleg met Veilig Thuis worden beantwoord.

NB. Beroepskrachten in de kinderopvang hebben geen hulpverlenende rol. Zij kunnen echter wel hulp organiseren rondom een gezin. Hiervoor kan een beroep gedaan worden op samenwerkingspartners van Les Petits, zoals het Centrum voor Jeugd en Gezin. Les Petits kan ouders daarnaast ondersteunen door bijvoorbeeld extra opvang te bieden aan de kinderen en uiteraard kunnen zij aan kinderen een veilige omgeving bieden.

Meldnormen: in welke situaties moet er een melding gemaakt worden?

De aandachtsfunctionaris – in overleg met de leidinggevende en/of directie – moet een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

Meldnorm 1: In ALLE gevallen van *acute onveiligheid* en/of *structurele onveiligheid* en *disclosure*.

Meldnorm 2: In alle ANDERE gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

Meldnorm 3: Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling, constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Bespreek de melding vooraf met de ouders. Leg uit waarom de kinderopvangorganisatie van plan is deze melding te gaan doen en wat het doel daarvan is. Blijf in het gesprek bij de feiten en constatering en voorkom interpretaties of waardeoordelen.

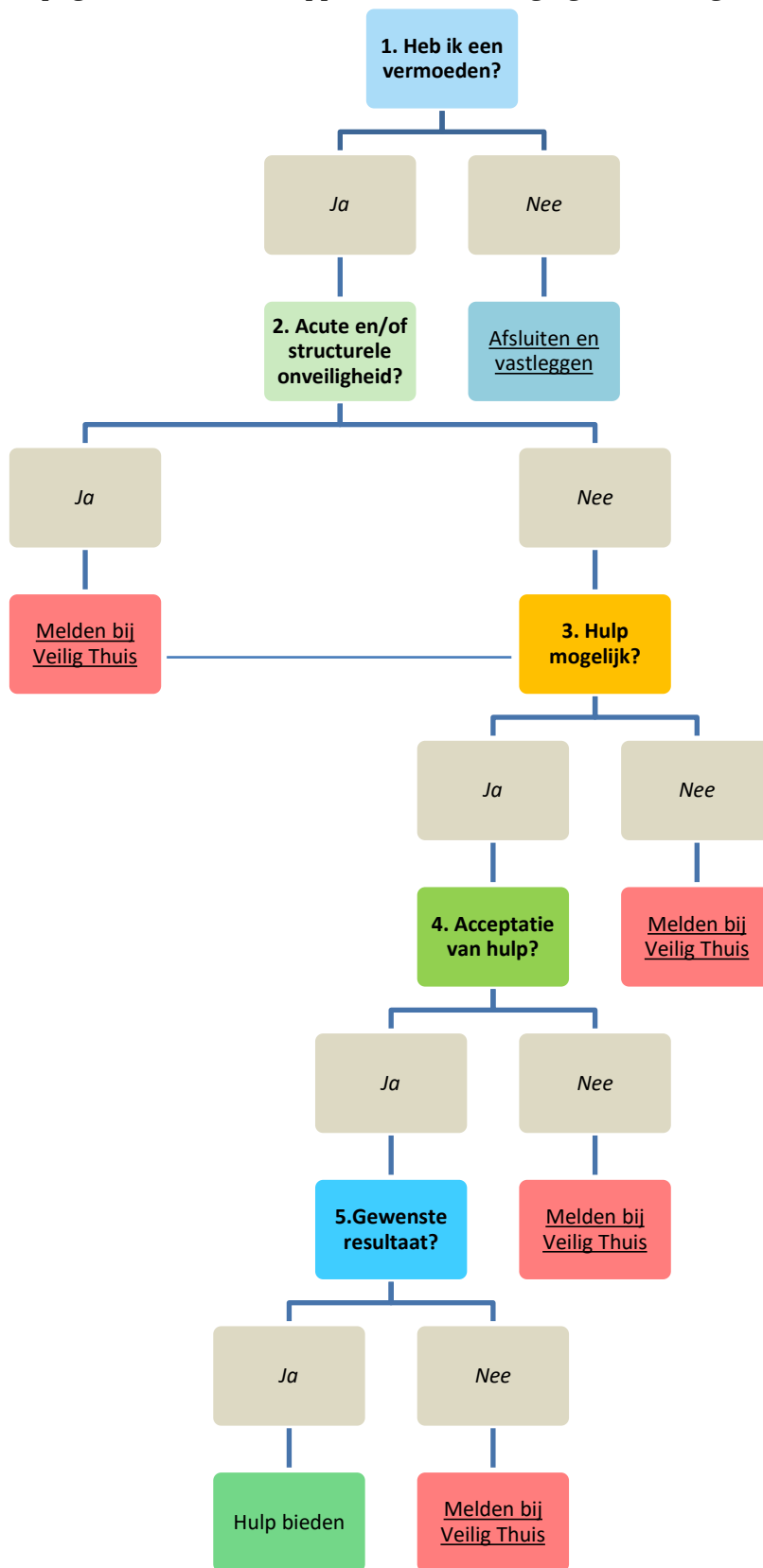
1. Vraag de ouders uitdrukkelijk om een reactie;
2. In geval van bezwaren van de ouders, overleg op welke wijze er tegemoet kan worden gekomen aan deze bezwaren en leg dit in het document vast;
3. Is dat niet mogelijk, weeg de bezwaren dan af tegen de noodzaak om het kind, de ouders en/of mogelijke gezinsleden te beschermen tegen het geweld of de kindermishandeling. Betrek in alle afwegingen de aard en de ernst van het geweld en de noodzaak om het kind, de ouders en/of mogelijke gezinsleden door het doen van een melding daartegen te beschermen;
4. Doe een melding indien naar het oordeel van de kinderopvangorganisatie de bescherming van de ouder of zijn gezinslid de doorslag moet geven.

Van contacten met de ouders over de melding kan worden afgezien:

- P als de veiligheid van het kind, één van de ouders, die van de pedagogisch medewerker zelf, en/of die van een ander in het geding is; of
- P als er goede redenen zijn om te veronderstellen dat de ouders daardoor het contact met de kinderopvangorganisatie zal verbreken.

Het afwegingskader in beeld

Op de volgende pagina worden de stappen van het afwegingskader toegelicht.

	<p>1. <u>Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?</u> Nee: Afsluiten en vastleggen in dossier Ja: Ga verder met afweging 2</p> <p><i>Als wordt ingeschat dat er géén zorgen zijn over (een dreiging van) huiselijk geweld of kindermishandeling, sluit de leidinggevende/ aandachtsfunctionaris het doorlopen van de meldcode af en vermeldt deze conclusie in het kinddossier. Een veelvoorkomende situatie is dat er wel zorgen zijn, maar dat deze zorgen geen (dreiging van) huiselijk geweld of kindermishandeling betreffen. Bijvoorbeeld omdat er kindproblematiek is waargenomen in combinatie met pedagogische onmacht van ouders, echter zonder dat dit de (emotionele) veiligheid van het kind bedreigt. Ook dan sluit de leidinggevende/ aandachtsfunctionaris de meldcode af en noteert deze conclusie in hetzelfde dossier. Hulp kan vervolgens worden georganiseerd, geboden en geëvalueerd voor de gesignaleerde, niet tot onveiligheid leidende, problemen. Wanneer een de leidinggevende/ aandachtsfunctionaris op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode een vermoeden heeft van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling volgt de tweede afwegingsvraag.</i></p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">Meldnorm m 1</p>	<p>2. <u>Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</u> Nee: Ga verder met afweging 3 Ja: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p><i>Ernstige onveilige en/of schadelijke situaties dienen áltijd gemeld te worden bij Veilig Thuis, ook wanneer een leidinggevende/ de aandachtsfunctionaris inschat dat hij en de organisatie mogelijkheden hebben om hulp te bieden of te organiseren. Met deze melding kan Veilig Thuis vroegere, maar ook eventuele toekomstige signalen van huiselijk geweld over de betrokkenen, combineren.</i></p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">Meldnormen 2 en 3</p>	<p>3. <u>Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</u> Nee: Melden bij Veilig Thuis Ja: Ga verder met afweging 4</p> <p><i>Bij effectieve hulp rondom huiselijk geweld en/of kindermishandeling is veiligheid het hoofddoel. Goede hulp bij huiselijk geweld en/of kindermishandeling is gericht op alle leden in een (gezins)systeem: minderjarigen en volwassenen, pleger(s) en slachtoffer(s). Er wordt met alle betrokkenen samengewerkt in het maken, evalueren en uitvoeren van veiligheids- en hulpplannen.</i></p> <p>4. <u>Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</u> Nee: Melden bij Veilig Thuis Ja: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.</p> <p><i>In deze afwegingsvraag staan de mogelijkheden van de betrokkenen tot het aanvaarden van hulp bij (dreigend) huiselijk geweld en/of kindermishandeling centraal. Het gaat erom dat de betrokkenen, alle leden van het (gezins)systeem, maar ook het (brede) netwerk van (informele) steunfiguren bereid en in staat zijn de voorgestelde hulp direct aan te gaan. In het afwegingskader leidt de vierde afwegingsvraag tot een melding indien hulp wordt afgehouden. Vaak is bij aanvang niet helemaal helder hoezeer de betrokkenen bereid en in staat zijn zich in te zetten. De redenen om de hulp te aanvaarden kunnen divers zijn. Hun motivatie kan vooral intrinsiek of extrinsiek van aard zijn. Ook de mogelijkheden van de betrokkenen en hun netwerk verschillen. Door direct en in samenwerking met de betrokkenen en ketenpartners veiligheidsafspraken en hulpverleningsafspraken te maken wordt vaak helder wat de bereidheid en de mogelijkheden van de betrokkenen zijn.</i></p> <p>5. <u>Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</u> Nee: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis. Ja: Hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.</p> <p><i>De beantwoording van deze afwegingsvraag leidt tot een melding bij Veilig Thuis indien wordt vastgesteld dat hulp onvoldoende resultaat oplevert: (het risico op) onveiligheid duurt voort, onveiligheid herhaalt zich of hulp stagneert.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Het gaat dus om situaties waarin hulpverleners hulp bieden bij zorgen over onveiligheid én de hulp binnen de gewenste termijn niet leidt tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en het welzijn van de betrokkenen (en/of de ontwikkeling van minderjarigen)</i> ▪ <i>De problematiek ernstiger of groter blijkt dan verwacht</i> ▪ <i>De uitvoering van het veiligheid- en/of hulpverleningsplan is vastgelopen.</i> <p><i>Om deze laatste afwegingsvraag zorgvuldig te beantwoorden is het nodig dat binnen de hulp die Les Petits kan bieden, duidelijk is afgesproken met betrokkenen uit het (gezins)systeem en met andere hulpverleners met wie wordt samengewerkt, aan welke doelen en resultaten wordt gewerkt. Hoe en door wie wordt vastgesteld of de veiligheid voldoende is bereikt? Hoe wordt de veiligheid gemonitord en gedurende welke periode? Wanneer sprake is van een acuut onveilige situatie of structureel onveilige situatie is het van belang dat, na het doen van een melding bij Veilig Thuis, in de eerste plaats met Veilig Thuis duidelijk is besproken en afgesproken wat de termijn is (in dagen, weken of maanden) waarbinnen specifiek genoemde resultaten ten aanzien van de veiligheid behaald moeten zijn.</i></p>

Uitwerking meldnormen in vijf afwegingsvragen in stap 4 van de meldcode

Het is van belang dat goed wordt gekeken wanneer de vragen samen met Veilig Thuis moeten worden doorlopen. Als er sprake is van acute en/of structurele onveiligheid of disclosure, moet er gemeld worden bij Veilig Thuis en moeten de vragen drie tot en met vijf altijd met Veilig Thuis worden doorlopen.

Indien er sprake is van 'weet het niet', moet er uitgegaan worden van 'Nee'.

Zie voor definities en voorbeelden van acute, structurele onveiligheid en disclosure bijlage 6.

Wanneer is hulpverlening (ook) mogelijk?

Nadat is besloten of een melding noodzakelijk is zal ook worden besloten, bij voorkeur door de aandachtsfunctionaris, of er vanuit Les Petits hulp geboden kan worden/georganiseerd kan worden. Daarvoor gelden de volgende vereisten:

Vereisten voor het organiseren of bieden van goede hulp bij geweld:

- Er is voldoende zicht op (on)veiligheid
- Er is voldoende zicht op onveilige gebeurtenissen in het verleden (waaronder eerdere meldingen)
- Alle betrokken beroepskrachten hebben de focus op het stoppen van geweld en een (duurzaam) herstel van de veiligheid. Er wordt gewerkt aan het herstel van directe veiligheid en het wegnemen van de oorzaken van geweld
- Hulp is gericht op het versterken van de veerkracht en het herstel van de schade die is veroorzaakt door (de dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling bij de betrokkene(n)
- Er is sprake van een gezamenlijke analyse en plan met doelen en evaluatiemomenten van de beroepskrachten. Dit plan is op maat gemaakt met *alle* betrokkenen binnen het gezin of huishouden, waarbij de doelen van begeleiding en/of hulpverlening helder zijn gesteld
- Indien meerdere beroepskrachten betrokken zijn, zijn er afspraken over samenwerking en casusregie op de veiligheid (en multidisciplinaire) hulpverlening.

Hulp bieden/organiseren is onvoldoende mogelijk indien de beroepskracht binnen de (samenwerkings)mogelijkheden van diens organisatie:

- Onvoldoende zicht heeft op (on)veiligheid in het heden
- Onvoldoende zicht kan krijgen op onveilige gebeurtenissen in het verleden (waaronder eerdere meldingen)
- Onvoldoende mogelijkheden heeft om passende en samenhangende hulp te bieden met veiligheid als resultaat
- Constateert dat onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Inspanningen na de melding

Een melding is geen eindpunt. Als de kinderopvangorganisatie een melding doet, geeft het stappenplan daarom aan dat de aandachtsfunctionaris in zijn contact met Veilig Thuis ook bespreekt wat hij zelf, na zijn melding, binnen de grenzen van zijn gebruikelijke taakuitoefening kan doen om het kind of zijn gezinsleden te beschermen en te ondersteunen. De betrokkenheid van de pedagogisch medewerker bij het kind en ouders en mogelijke gezinsleden na de melding niet ophoudt. Van hem wordt verwacht dat hij, naar de mate van zijn mogelijkheden, het kind blijft ondersteunen en beschermen. Uiteraard gebeurt dit in overleg met Veilig Thuis om zo tot een gemeenschappelijke aanpak te komen.

Veilig Thuis houdt degene die de melding heeft gedaan op de hoogte van de uitkomsten van het onderzoek en van de acties die in gang worden gezet.

Wanneer er sprake is van (een vermoeden van) kindermishandeling in de thuissituatie van één van de kinderen van de kinderopvangorganisatie kan dit ook impact hebben op de (andere) pedagogisch medewerkers en andere kinderen. Het is belangrijk dat de betreffende kinderopvangorganisatie hier aandacht aan besteedt, bijvoorbeeld in teamoverleggen of tijdens groepsbesprekingen.

Interne evaluatie

De toepassing van de meldcode wordt systematisch geëvalueerd. Dit neemt de aandachtsfunctionaris i.s.m. de leidinggevenden op zich.

Eén keer per jaar wordt de meldcode behandeld/benoemd in OMP en teamoverleg.

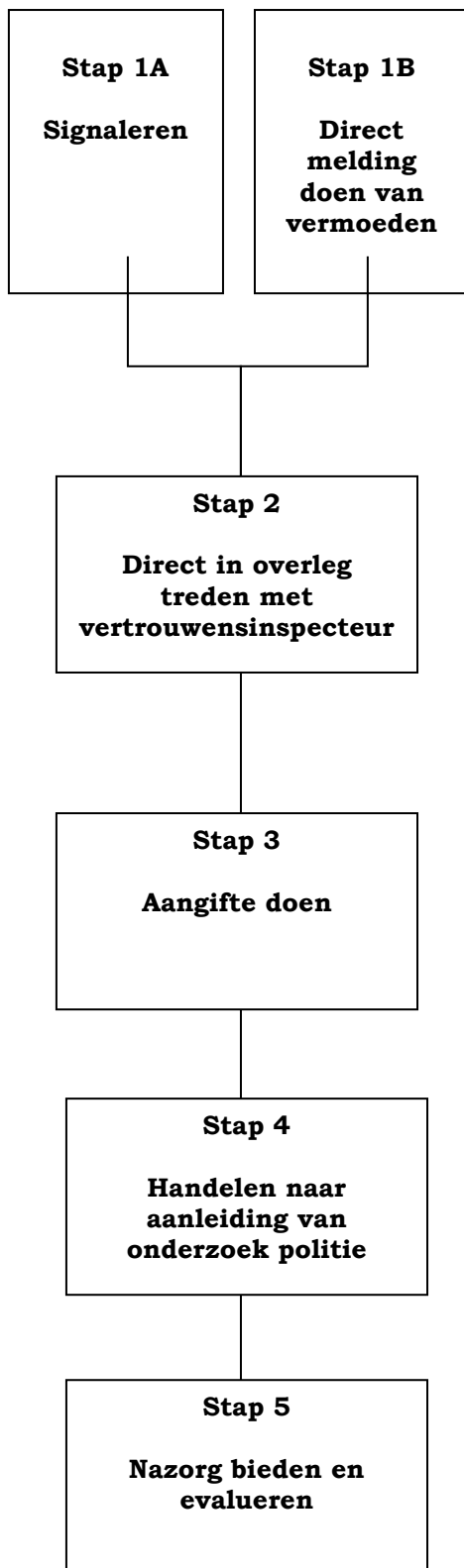
Daarnaast wordt hier door het interne auditteam eens in de zoveel tijd op geaudit.

Zo nodig worden verbeteringen in afspraken en/of procedures aangebracht.

Geanonimiseerde gegevens met betrekking tot het vermoeden van kindermishandeling worden geregistreerd. Deze gegevens worden door de aandachtsfunctionaris op een centraal punt bewaard. De gegevens worden geregistreerd en bewaard om bijvoorbeeld in kaart te kunnen brengen hoe vaak vermoedens van kindermishandeling binnen de gehele kinderopvangorganisatie voorkomen en op welke wijze daarmee wordt omgegaan.

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie alles goed registreert. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

II. Route bij signalen van mogelijk geweld- of zedendelict door een collega jegens een kind

Stap 1A: Signaleren

De pedagogisch medewerker:

- ▷ observeert;
- ▷ raadpleegt signalenlijst;
- ▷ registreert.

Stap 1B: Direct Melding doen van vermoeden geweld- of zedendelict door een collega jegens een kind bij de directie. De pedagogisch medewerker:

- ▷ is verplicht het vermoeden van een geweld- of zedendelict door een collega jegens een kind direct bij de directie te melden.

Stap 2: In overleg treden met vertrouwensinspecteur

De directie:

- ▷ Moet direct contact leggen met een vertrouwensinspecteur (overlegplicht) indien hij aanwijzingen heeft dat een collega een geweld- of zedendelict begaat of heeft begaan jegens een kind;
- ▷ Krijgt advies van de vertrouwensinspecteur over al dan niet doen van aangifte;
- ▷ registreert.

Stap 3: Aangifte doen

De directie:

- ▷ Is verplicht bij redelijk vermoeden aangifte te doen bij de politie (aangifteplicht);
- ▷ Stelt de pedagogisch medewerker in ieder geval voor de duur van het onderzoek op non-actief
- ▷ legt een draaiboek aan;
- ▷ raadpleegt Veilig Thuis en /of GGD;
- ▷ regelt ondersteuning van kind en ouders;
- ▷ volgt het ingestelde onderzoek van de politie;
- ▷ registreert.

Stap 4: Handelen naar aanleiding van onderzoek van de politie

De directie:

- ▷ rehabiliteert;
- ▷ geeft waarschuwing af;
- ▷ neemt arbeidsrechtelijke maatregelen³;
- ▷ registreert.

³ Voor vrijwilliger: zie uitwerking in stap 4 van deze route

Stap 5: Nazorg bieden en evalueren

De houder, directie of leidinggevende:

- P biedt nazorg voor ouders en kinderen;
- P biedt nazorg pedagogisch medewerkers;
- P organiseert ouderavonden;
- P verwijst door naar externe hulp;
- P evalueert de procedures;
- P registreert.

Algemene toelichting

De meldplicht betekent dat de directie wettelijk verplicht is om contact op te nemen met een vertrouwensinspecteur als op welke wijze dan ook over aanwijzingen beschikt wordt dat een collega een geweld- of zedendelict begaat of heeft begaan en een kind is hiervan het slachtoffer. De meldplicht geldt ook voor werknemers. Werknemers zijn verplicht om bij een reëel vermoeden dat een collega zich schuldig maakt aan een mogelijk geweld- of zedendelict jegens een kind dit meteen te melden bij hun werkgever.

Melding door een medewerker over de houder/directie zelf

Indien de medewerker aanwijzingen heeft dat de houder/directie zelf een geweld- of zedendelict begaat (of heeft begaan) en een kind hiervan het slachtoffer is dan is de medewerker verplicht tot het doen van aangifte bij de politie.

Hij/zij kan hierover in overleg treden met de vertrouwensinspecteur. De vertrouwensinspecteur kan de medewerker begeleiden bij het doen van aangifte.

Melding door een ouder over een medewerker of leidinggevende

Indien een ouder aanwijzingen heeft dat een medewerker of leidinggevende zelf een geweld- of zedendelict begaat (of heeft begaan) en een kind hiervan het slachtoffer is dan kan de ouder contact opnemen met de vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs. Hiernaast heeft de ouder de (reguliere) rechtsplicht om bij een redelijk vermoeden van een strafbaar feit aangifte te doen bij de politie.

De vertrouwensinspecteur zal de ouder adviseren om contact op te nemen met een leidinggevende van de kinderopvanginstelling. Betreft het de leidinggevende dan is het advies om contact op te nemen met de houder/directie.

Er ontstaat bij de leidinggevende een plicht om de houder/directie op de hoogte te stellen van dit signaal. (zie verder onder het kopje aangifteplicht voor houder)

Route bij signalen van mogelijk geweld- of zedendelict door een collega jegens een kind

Stap 1A: Signaleren

De pedagogisch medewerker heeft een vermoeden of een signaal opgevangen of een ander laat doorschemeren dat er iets niet goed zit in de relatie tussen het kind en een collega werkzaam binnen de kinderopvangorganisatie. Onder collega wordt volstaan een houder, directie, leidinggevende, pedagogisch medewerker of vrijwilliger.

Niet in alle gevallen waarin pedagogisch medewerkers menen dat er niet goed met kinderen wordt omgegaan door een collega, is er sprake van een mogelijk geweld- of zedendelict. Desondanks mag niet aan deze signalen voorbij worden gegaan en zal onderzocht moeten worden wat er bij het kind wordt gesignaleerd.

De pedagogisch medewerker dient altijd direct of ten minste via de leidinggevende de directie op de hoogte te stellen van zijn twijfels en niet zelf een afweging te maken.

Vermoedens zijn er in uiteenlopende gradaties. Als de pedagogisch medewerker zich met een dergelijk vermoeden (over een collega) geconfronteerd ziet, moeten de volgende acties ondernomen worden:

- P Raadpleeg de signalenlijsten in bijlagen 2 en 3;
- P Registreer dat wat is waargenomen;
- P Leg het signaal direct of ten minste via de leidinggevende neer bij de directie (stap 1B van deze route).

Van belang is om betreffende signalen goed te registreren en te beschrijven.

Stap 1B: Direct melding doen van vermoeden van geweld- of zedendelict jegens een kind bij houder

Wanneer een pedagogisch medewerker vermoedt dat een collega binnen de kinderopvangorganisatie zich schuldig maakt aan kindermishandeling moet de pedagogisch medewerker dit direct melden bij de directie.

In het stappenplan wordt er van uitgegaan dat een pedagogisch medewerker een mogelijk vermoeden van kindermishandeling door een collega direct meldt bij de directie. In de praktijk kunnen ook de volgende personen deze melding van vermoeden van kindermishandeling door een collega doen:

a. *Melding door het kind*

Als de melding van een geweld- of zedendelict afkomstig is van een kind, is opvang en steun voor het kind het eerste aandachtspunt. De pedagogisch medewerker bij wie het slachtoffer de klacht meldt, is verplicht dit meteen te melden bij de directie. Deze laat weten discreet te zullen handelen, maar belooft geen geheimhouding aan het kind. De directie treedt direct (onverwijld) in contact met een vertrouwensinspecteur (zie stap 2 van deze route) Naast Veilig Thuis worden zo nodig anderen ingeschakeld voor hulp. De ouders van het betrokken kind worden geïnformeerd. Aan de ouders wordt eveneens opvang en steun geboden. Het waarborgen van het gevoel van veiligheid van het kind is uitgangspunt van dit handelen.

b. *Melding door de ouder*

Als de melding van de ouders komt, zal deze melding altijd serieus genomen worden. Feiten en constatering zullen bij ouders nagevraagd worden. De pedagogisch medewerker geeft de melding direct (onverwijld) door aan de directie. De directie treedt direct in overleg met de vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs (stap 2 van deze route). De ouder kan bij een redelijk vermoeden ook zelf contact opnemen met een vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs.

c. *Melding door derden*

Als de melding van derden komt, dient uitgezocht te worden over welke informatie deze persoon/ personen precies beschikt/beschikken en waar deze informatie op is gebaseerd. De pedagogisch medewerker geeft de melding onverwijld door aan de directie. De directie is verplicht om in overleg te treden met een vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs (zie stap 2 van deze route)

Melding over leidinggevende

Wanneer de melding van toepassing is op de leidinggevende dient door de constaterende pedagogisch medewerker direct de directie te worden ingeschakeld.

Melding over de directie

Een bijzondere situatie betreft het geval dat de klacht het gedrag van de directie zelf betreft. Het gaat hierbij immers om de situatie waarin het niet meer mogelijk is om hogerop melding te doen. In dat geval is de constaterende pedagogisch medewerker verplicht om aangifte te doen bij de politie. De pedagogisch medewerker kan hierover in overleg treden met de vertrouwensinspecteur. De vertrouwensinspecteur kan de pedagogisch medewerker vervolgens begeleiden bij het doen van aangifte.

Deze stap dient zorgvuldig geregistreerd te worden.

Stap 2: In overleg treden met vertrouwensinspecteur

De houder/directie is verplicht om direct in overleg te treden met een vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs.

De vertrouwensinspecteur gaat samen met de houder/directie na of er een redelijk vermoeden bestaat en adviseert de houder /directie over aangifte.

Wanneer er geen sprake is van een redelijk vermoeden, is nader onderzoek redelijkerwijs niet aan de orde. De houder/directie zal in gesprek gaan met betrokkenen om de mogelijk verstoorde werkhouding te herstellen. Indien de uitkomst is dat er een redelijk vermoeden bestaat dat er sprake is van een gewelds- of zedendelict dan heeft de houder/directie een aangifteplicht. De kinderen worden dan direct afgeschermd van de betrokken pedagogisch medewerker door deze op non-actief te stellen of te schorsen. De houder/directie deelt dit mee aan alle betrokkenen. Zie hiervoor ook de volgende stap in deze route.

De houder/directie is verantwoordelijk voor de registratie in deze stap.

Aangifteplicht voor houder/directie

Indien de houder/directie aangifte doet, treedt de vertrouwensinspecteur terug.

Indien de houder/directie weigert om aangifte te doen terwijl de vertrouwensinspecteur concludeert dat er een redelijk vermoeden bestaat, geldt de volgende escalatieladder:

1. Coördinator vertrouwensinspecteurs van de Inspectie van het Onderwijs probeert de houder/directie te overredenen;
2. Hoofdinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs probeert de houder/directie te overredenen;
3. Hoofdinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs legt contact met de burgemeester (het college van B&W) van de betreffende gemeente;
4. De burgemeester zal de (zeden) politie inschakelen dan wel andere activiteiten vanuit zijn bevoegdheden initiëren.

NB Het is aan de houder/directie om te regelen of de houder/directie zelf meteen in contact treedt met de vertrouwensinspecteur of dat de aandachtsfunctionaris of een leidinggevende dat namens de houder/directie doet. Dit wordt door de houder/directie besloten op moment dat zich een dergelijke situatie voordoet.

Stap 3: Aangifte doen

Indien na het overleg met de vertrouwensinspecteur blijkt dat er een redelijk vermoeden bestaat dat er sprake is van een geweld- of zedendelict, dan heeft de houder/directie een meldplicht.

Als deze stap wordt gezet, is er vanzelfsprekend nog steeds geen sprake van 'schuld' van de pedagogisch medewerker over wie het vermoeden is geuit: 'beschuldigd' staat niet gelijk aan schuldig.

In geval van een reëel vermoeden neemt de houder/directie, naast het doen van aangifte, de volgende maatregelen:

- a. Stelt de pedagogisch medewerker in ieder geval voor de duur van het onderzoek op non-actief⁴
- b. Het aanleggen van een draaiboek;
- c. Raadplegen Veilig Thuis en/of lokale GGD;
- d. Het regelen van opvang van kind(eren) en ouders.

- a. *Stelt de pedagogisch medewerker in ieder geval voor de duur van het onderzoek op non-actief*

In geval van een reëel vermoeden van een mogelijk geweld- of zedenmisdrijf, wordt de betreffende betrokken persoon in ieder geval voor de duur van het onderzoek op non-actief gesteld.

Bovenstaand geldt ook voor een vrijwilliger binnen de kinderopvangvoorziening.

- b. *Draaiboek aanleggen*

De houder/directie, of degene die in opdracht van de houder/directie met deze taak belast is, draagt zorg voor een zorgvuldige procedure en legt een draaiboek aan. In bijlage 9 staan handvatten voor het aanleggen van een draaiboek.

- c. *Raadplegen Veilig Thuis en/of GGD*

Veilig Thuis kan de kinderopvangorganisatie adviseren en ondersteuning bieden. Ook de GGD kan worden geraadpleegd. Voor adressen van de lokale GGD zie de sociale kaart in deze meldcode.

- d. *Het regelen van opvang voor kind(eren) en ouders*

¶ Voor de ondersteuning voor het kind en de ouders kan een beroep worden gedaan op een instelling als de GGD of Veilig Thuis. (Het calamiteitenteam van) GGD is gespecialiseerd in het begeleiden van organisaties bij calamiteiten. In overleg met ouders en GGD en/of Veilig Thuis, wordt bezien of de opvang in de kinderopvangorganisatie kan worden gecontinueerd dan wel dat er een andere oplossing moet worden geboden.

¶ De kinderopvangorganisatie informeert ouders over de mogelijkheid aangifte te doen bij de politie.

¶ De houder of directie houdt contact, toont betrokkenheid en informeert de ouders regelmatig over de voortgang van het onderzoek en andere zaken die voor de ouders van belang zijn.

- p De ouders van de overige kinderen moeten geïnformeerd worden. Er kan gekozen worden om kinderen elders onder te brengen. Veilig Thuis kan worden ingeschakeld voor advies hoe bijvoorbeeld te handelen met de eigen kinderen van de pedagogisch medewerker.

Na het doen van aangifte stelt de politie in de regel een onderzoek in. De politie voert gesprekken met alle betrokkenen. Het initiatief voor het instellen van een onderzoek ligt bij de politie. De houder/directie dient het onderzoek van de politie te volgen en zelf geen stappen te ondernemen die indruisen tegen de bewijslast van de politie.

Stap 4: Handelen naar aanleiding van het onderzoek van de politie

Het onderzoek van de politie kan leiden tot verschillende uitkomsten. Afhankelijk van deze uitkomsten heeft de houder/ directie, aandachtsfunctionaris of leidinggevende verschillende mogelijkheden om te handelen.

- a. Rehabilitatie van pedagogisch medewerker⁵;
- b. Waarschuwing afgeven;
- c. Arbeidsrechtelijke maatregelen.

a. Rehabilitatie pedagogisch medewerker

De politie kan op grond van het verrichte onderzoek constateren dat er geen aanleiding is om aan te nemen dat sprake is van een geweld- of zedendelict. De betrokken pedagogisch medewerker, die voor de duur van het onderzoek geschorst of op non-actief was gesteld, wordt door de houder/directie van de organisatie in zijn functie in ere hersteld. In een dergelijke situatie moeten het belang van de pedagogisch medewerker en het algemeen belang worden afgewogen en zou het bijvoorbeeld wenselijk kunnen zijn de betreffende pedagogisch medewerker binnen de kinderopvangorganisatie over te plaatsen.

Indien na het onderzoek van de politie blijkt dat er een klacht is ingediend op valse gronden, kan de directie de betrokken pedagogisch medewerker een rehabilitatietraject aanbieden. De directie kan dan tevens maatregelen nemen tegen degene, die valselyk een beschuldiging heeft geuit. Dit kan variëren van de eis dat excuses worden aangeboden, tot schorsing of tot verwijdering.

b. Waarschuwing afgeven

De houder/directie kan besluiten tot het geven van een schriftelijke waarschuwing, met de mededeling dat herhaling van het ongewenste gedrag arbeidsrechtelijke gevolgen heeft. Die waarschuwing wordt dan opgenomen in het personeelsdossier.

c. Arbeidsrechtelijke maatregelen

Wanneer de houder/directie constateert dat op grond van het verrichte onderzoek van de politie aanleiding is om aan te nemen dat kindermishandeling heeft plaatsgevonden, neemt de directie maatregelen van arbeidsrechtelijke aard, zoals ontslag wegens een dringende reden op grond van art. 677 en art. 678 boek 7 BW, of ontbinding van de arbeidsovereenkomst via de kantonrechter (art. 685 boek 7 BW).

In het geval dat het een vrijwilliger betreft, wordt de samenwerking per direct opgezegd.

Alle beslissingen worden zorgvuldig afgewogen en zorgvuldig geregistreerd door de houder/directie.

---

⁵ Hier kan ook vrijwilliger worden gelezen

Stap 5: Nazorg bieden en evalueren

Het is belangrijk dat de kinderopvangorganisatie nazorg biedt aan alle betrokkenen. Ook het evalueren van de genomen stappen is belangrijk om in mogelijke toekomstige situaties adequaat te kunnen handelen.

Nazorg

Nazorg aan betrokken ouders en hun kinderen kan geboden worden door middel van ouderavonden, het uitnodigen van deskundigen daarbij of specifieke doorverwijzing. De kinderopvangorganisatie kan zich hier in laten adviseren door de GGD. Voor de kinderen kan als dit nodig is, of als de ouders van de kinderen dit nodig achten extra hulp worden ingezet.

Het is belangrijk om bijzondere aandacht te hebben voor de psychische belasting van de overige pedagogisch medewerkers naar aanleiding van bovenstaand traject. Wanneer er getuigen zijn onder de pedagogisch medewerkers kan met hen apart worden besproken wat nodig is om het gebeurde te verwerken. Bij hen kunnen gevoelens van onmacht, verdriet, schaamte en schuldgevoel een rol spelen. Andere pedagogisch medewerkers kunnen ook kampen met deze gevoelens. Hier kan aandacht aan worden besteed in de teamoverleggen en groepsbesprekingen en daar waar nodig ook individueel.

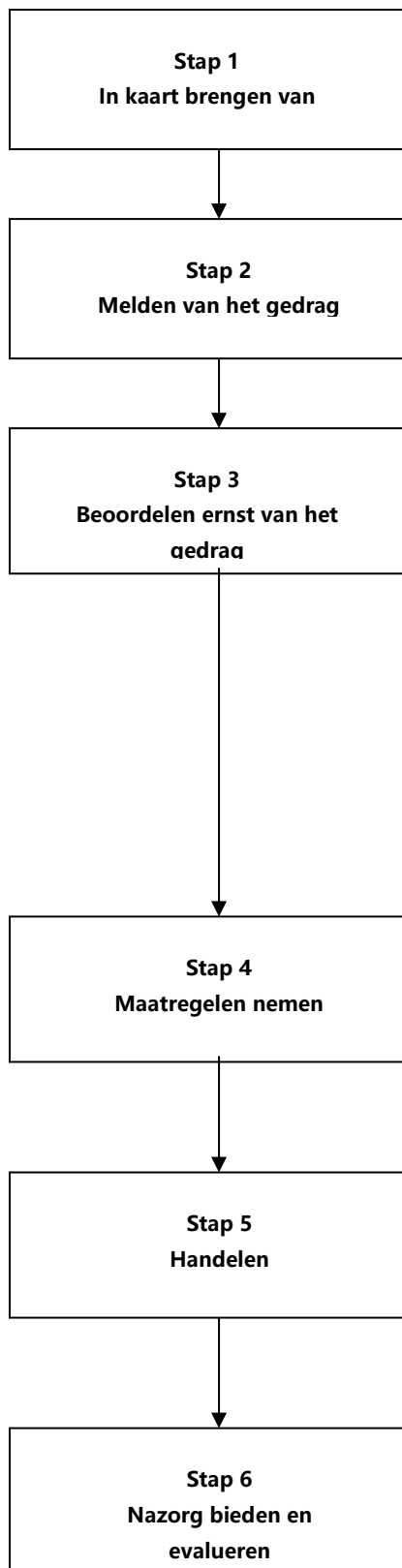
Als binnen een kinderopvangorganisatie een incident plaatsvindt, is de kans groot dat ook de media hier van op de hoogte raken. Het is verstandig van tevoren zorgvuldig te overwegen hoe er wordt omgegaan met de pers (zie persprotocol in communicatiebeleid).

Evalueren

Het is belangrijk het gehele proces en de verschillende stappen te evalueren. Dit is de verantwoordelijkheid van houder/directie.

- ▷ De houder/directie evalueert met medewerkers dat wat er gebeurd is en de procedures die zijn gevolgd.
- ▷ Zo nodig wordt de zaak doorgesproken met andere betrokkenen.
- ▷ Zo nodig worden verbeteringen in afspraken en/of procedures aangebracht.
- ▷ Geanonimiseerde gegevens met betrekking tot het vermoeden van kindermishandeling worden geregistreerd. Deze gegevens worden door de directie op een centraal punt bewaard.
- ▷ Blijf alert op signalen. Mogelijk zijn er meer slachtoffers.

III. Route bij signalen van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling

Stap 1: In kaart brengen van signalen

De pedagogisch medewerker:

- Ⓐ observeert;
- Ⓐ raadpleegt signalenlijst;
- Ⓐ bespreekt signalen met collega's en de leidinggevende;
- Ⓐ registreert.

Stap 2: Melden van het gedrag bij leidinggevende

De pedagogisch medewerker:

- Ⓐ meldt het gedrag bij leidinggevende;
- Ⓐ brengt iom de leidinggevende de ouders van de betrokken kinderen op de hoogte.

Stap 3: Beoordelen ernst van het gedrag

De leidinggevende:

- Ⓐ raadpleegt de aandachtsfunctionaris en na overleg, indien nodig, Veilig Thuis en/of GGD;
- Ⓐ gaat in gesprek met ouders van zowel het kind dat gedrag vertoont als met de ouders van de kinderen die met het gedrag geconfronteerd worden over het gedrag;
- Ⓐ taxeert de ernst van het gedrag:
  - Ⓐ licht seksueel grensoverschrijdend gedrag: bespreken in het team, inschakelen externe hulp niet nodig;
  - Ⓐ matig seksueel grensoverschrijdend gedrag: waarschuwing, inschakelen hulp;
  - Ⓐ ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag: direct ingrijpen vereist, maatregelen conform stap 4;
- Ⓐ registreert in het kinddossier.

Stap 4: Maatregelen nemen

De directie en aandachtsfunctionaris:

- Ⓐ stelt een intern onderzoek in;
- Ⓐ schakelt experts in zoals GGD en Veilig Thuis;
- Ⓐ organiseert zorg voor kinderen en ouders;
- Ⓐ gaat samen met aandachtsfunctionaris in gesprek met ouders van kind dat gedrag vertoont én met de ouders van kinderen die geconfronteerd werden met het gedrag over de te nemen maatregelen.

Stap 5: Handelen

De directie en aandachtsfunctionaris:

- Ⓐ beslist naar aanleiding van het onderzoek over de opvang van het kind dat het gedrag heeft vertoond.

Stap 6: Nazorg bieden en evalueren

De directie:

- Ⓐ biedt nazorg voor ouders, kinderen en pedagogisch medewerkers;

- Ⓐ organiseert ouderavonden;
- Ⓐ verwijst door naar externe hulp;
- Ⓐ evalueert de procedures en registreert.

Route bij signalen van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Wanneer er signalen zijn dat een kind of meerdere kinderen seksueel grensoverschrijdend gedrag hebben vertoond en dat een ander kind hier mee geconfronteerd is of slachtoffer van is geworden, is het belangrijk dat deze signalen in kaart worden gebracht en goed geïnterpreteerd worden. Soms zal iets vrij duidelijk zijn aan te merken als ontoelaatbare handeling, maar vaker zal het gaan om minder duidelijke signalen die niet direct te duiden zijn.

Het is belangrijk om deze signalen serieus te nemen. De pedagogisch medewerkers kunnen met elkaar onderzoeken wat zij bij de kinderen merken. Door met collega's te overleggen en van gedachten te wisselen, kan een signaal beter worden beoordeeld. De volgende acties kunnen helpen de signalen te onderbouwen:

- ▷ Raadpleeg de signalenlijst (zie bijlagen 2 en 3).
- ▷ Bespreek de signalen met collega's of leidinggevende of de aandachtsfunctionaris.
- ▷ Vraag een gesprek aan met de leidinggevende.

Deze signalen worden geregistreerd op het formulier kinddossier (zie bijlage 5) waardoor het duidelijker wordt welke zorgen er zijn en of deze zorgen gegrond zijn. De pedagogisch medewerker vraagt de leidinggevende om te helpen bij het onderbouwen van de signalen. Alle registraties en verslagen worden opgeslagen in het kinddossier, dat digitaal in de account van de vestiging (met wachtwoord **volgens afgesproken systeem**) wordt bewaard. Hiervan wordt per kind een aparte map aangemaakt.

Als de pedagogisch medewerker vervolgens twijfelt of concludeert dat er sprake is van seksueel grensoverschrijdend gedrag dan is het belangrijk dit te melden bij de leidinggevende conform stap 2.

Stap 2: Melden van het gedrag

Wanneer de pedagogisch medewerker signalen heeft dat een kind of meerdere kinderen seksueel grensoverschrijdend gedrag hebben vertoond en dat een ander kind hiermee geconfronteerd is of slachtoffer van is geworden, dan is het belangrijk dit te melden bij de leidinggevende.

De ouders van de kinderen die het gedrag vertonen of ermee zijn geconfronteerd moeten op de hoogte worden gebracht.

Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen, dienen schriftelijk te worden vastgelegd.

De signalen worden geregistreerd op het formulier kinddossier waardoor het duidelijker wordt welke zorgen er zijn en of deze zorgen gegrond zijn. De pedagogisch medewerker vraagt de leidinggevende om te helpen bij het onderbouwen van de signalen.

Gespreksverslagen worden door alle betrokkenen gelezen. Gespreksverslagen worden digitaal naar ouders verzonden met onderaan ruimte waar ouders de mogelijkheid krijgen om een reactie te geven. Hen wordt gevraagd de mail te beantwoorden en het verslag terug te sturen indien zij een aanvulling hebben geschreven.

Alle registraties en verslagen worden opgeslagen in het kinddossier, dat digitaal in de account van de vestiging (met wachtwoord **volgens afgesproken systeem**) wordt bewaard. Hiervan wordt per kind een aparte map aangemaakt.

Stap 3: Beoordelen ernst van het gedrag

De leidinggevende is in overleg met de aandachtsfunctionaris en directie verantwoordelijk voor een eerste beoordeling van de voorgelegde situatie. Daarbij zal in het algemeen de pedagogisch medewerker die het gedrag heeft gemeld, gehoord worden en eventueel collega's. Ook Veilig Thuis, CJG, ZAT of de GGD kan hiervoor worden ingeschakeld. Hierbij wordt de ernst van het gedrag bepaald.

Wanneer wordt geconstateerd dat er geen sprake is van leeftijdsadequaat gezond gedrag, wordt gecategoriseerd hoe ernstig het gedrag is. Bij alle vormen van seksueel grensoverschrijdend gedrag dienen de ouders van zowel het kind dat het gedrag vertoont als het kind dat met het gedrag is geconfronteerd, te worden geïnformeerd. Daarnaast dient bij alle vormen gekeken te worden of het seksueel overschrijdende gedrag een signaal is van onderliggende problematiek.

Er kan geconstateerd worden dat er sprake is van:

- ▷ licht seksueel grensoverschrijdend gedrag;
- ▷ matig seksueel grensoverschrijdend gedrag;
- ▷ ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag.

Licht seksueel grensoverschrijdend gedrag kan worden gezien als een noodzakelijke stap om normen en waarden te leren kennen en zal bij veel kinderen op bepaalde momenten in de ontwikkeling voorkomen. Het is nodig dat de pedagogisch medewerker dit gedrag begrenst, hierop reageert en bespreekt met ouders.

Matig seksueel grensoverschrijdend gedrag is ontoelaatbaar; het is belangrijk om een duidelijk verbod in te stellen. Aan het kind moet uitgelegd worden dat dit gedrag niet mag en er moet worden uitgelegd waarom dit niet mag. De betrokken kinderen kunnen in de groep geobserveerd worden. Belangrijk is dat er met de kinderen gecommuniceerd blijft worden en dat ouders actief betrokken worden. De leidinggevende en/of aandachtsfunctionaris overlegt met Veilig Thuis of een gedragswetenschapper of externe hulpverlening of advies noodzakelijk is.

Ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag vereist dat er direct wordt ingegrepen. Er moeten maatregelen genomen worden die kunnen garanderen dat het gedrag niet meer kan voorvallen. De directie dient ingelicht te worden om verdere stappen te kunnen ondernemen, ook omdat de directie eindverantwoordelijk is voor alle interne en externe communicatie. Bij ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag dient stap 4 te worden ingezet.

Ook voor deze stap geldt, dat alle signalen en stappen goed vastgelegd worden in het kinddossier.

Stap 4: Maatregelen nemen

De directie bepaalt welke maatregelen genomen moeten worden wanneer er sprake is van ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag.

De volgende maatregelen kunnen worden genomen:

- a. Het instellen van een intern onderzoek. Het is belangrijk nauw samen te werken met expertorganisaties zoals Veilig Thuis, het zorgadviesteam en de GGD. Bij ernstige zaken wordt een onderzoeksteam gevormd waar vertegenwoordigers van de kinderopvangorganisatie en externe deskundigen deel van uitmaken. Dit onderzoeksteam kan het incident onderzoeken en de directie advies geven hoe te handelen.
- b. Het regelen van ondersteuning van het kind en ouders.
- c. Aanbieden van excuses voor falend toezicht/onveilige situatie vanuit de kinderopvang. Hierbij wordt tevens aangegeven dat onderzocht wordt hoe verbeteringen binnen de kinderopvangorganisatie kunnen worden doorgevoerd om mogelijke herhaling te voorkomen.
- d. Aanbieden van opvang en professionele hulp voor alle kinderen en hun ouders die op welke wijze dan ook betrokken zijn geweest bij het grensoverschrijdende seksuele gedrag. Emotionele begeleiding van de direct betrokken ouders is noodzakelijk.
- e. Indien een kind seksueel grensoverschrijdende handelingen heeft uitgevoerd bij een ander kind dan is het belangrijk gesprekken te voeren met beide partijen ouders en gezamenlijk te komen tot oplossingen. Creëer van beide partijen ouders 'bezorgde ouders' en zoek naar een gezamenlijk belang. De kinderopvangorganisatie vertegenwoordigt de belangen van alle kinderen. Dat kan betekenen dat de kinderopvangorganisatie beslissingen neemt die één van beide partijen niet zint. Belangrijk is de ouders altijd te informeren over de gemaakte keuze en deze te beargumenteren.
- f. Afscherming van het kind dat het grensoverschrijdende gedrag heeft vertoond.

De leidinggevende en/of directeur draagt zorg voor een zorgvuldige procedure en registreert dit in het betreffende dossier.

Stap 5: Handelen

De beoordeling van het incident en het advies uit het (eventuele) interne onderzoek kunnen leiden tot verschillende uitkomsten. Afhankelijk van deze uitkomsten heeft de directie verschillende mogelijkheden om te handelen richting het kind dat het seksueel grensoverschrijdende gedrag heeft vertoond.

- a. Het kind blijft op de groep;
- b. Het kind gaat naar een andere groep, andere locatie of andere kinderopvangorganisatie;
- c. Het inzetten van hulp;
- d. Melding bij Veilig Thuis.

a. *Het kind blijft op de groep*

Wanneer de directie constateert dat op grond van het verrichte onderzoek geen aanleiding is aan te nemen dat het gedrag zich zal herhalen of dat de aanwezigheid van het kind bedreigend is voor andere kinderen kan, in overleg met betrokken ouders, besloten worden het kind binnen de betreffende groep van de kinderopvangorganisatie te laten.

b. *Het kind gaat naar een andere groep of kinderopvangorganisatie*

De directie kan besluiten dat het in het belang is van het kind en/of de kinderen die met het gedrag geconfronteerd zijn, dat het kind naar een andere groep binnen de betreffende kinderopvangorganisatie, naar een andere locatie of naar een geheel andere kinderopvangorganisatie gaat. De directie kan hierin de ouders adviseren en eventueel contact opnemen met een andere kinderopvangorganisatie. Ook kunnen ouders zelf de conclusie trekken dat hun kind naar een andere locatie of kinderopvangorganisatie gaat.

c. *Het inzetten van hulp*

Met advies van Veilig Thuis en in overleg met de ouders kan hulpverlening voor het kind worden ingezet.

d. *Melding bij Veilig Thuis*

De directie doet een melding bij Veilig Thuis. Het gedrag van het kind kan namelijk ook op andere problematiek wijzen.

Stap 6: Nazorg bieden en evalueren

Het personeel van de locatie wordt persoonlijk geïnformeerd. Daarnaast worden alle betrokkenen zo spoedig mogelijk over het seksueel overschrijdende gedrag op de hoogte gebracht middels een brief of een gezamenlijke (ouder)bijeenkomst. De directeur is verantwoordelijk voor de nazorg en de evaluatie.

Er kan informatie worden gegeven over de concrete maatregelen die getroffen zijn ten aanzien van het kind of de kinderen die met het gedrag geconfronteerd werden. Ook kan aangegeven worden welke concrete maatregelen er ten aanzien van het kind dat het gedrag vertoonde genomen zijn en het verdere verloop van het onderzoek.

Als bij een kinderopvangorganisatie een incident plaatsvindt, is er een kans dat ook de media hiervan op de hoogte raken. Alle contacten met de pers lopen via de Directie (zie persprotocol in het communicatiebeleid).

Het is belangrijk het gehele proces en de verschillende stappen te evalueren.

- ▷ De directeur evalueert met pedagogisch medewerkers en eventueel andere betrokkenen wat er is gebeurd en de procedures die zijn gevolgd.
- ▷ Zo nodig wordt de zaak ook doorgesproken met andere betrokkenen.
- ▷ Zo nodig worden verbeteringen in afspraken en/of procedures aangebracht.
- ▷ Geanonimiseerde gegevens met betrekking tot het seksueel grensoverschrijdend gedrag worden geregistreerd. Deze gegevens worden door de directie op een centraal punt bewaard.

Bijlage 1 Verantwoordelijkheden in het scheppen van randvoorwaarden voor een veilig werk- en meldklimaat

Om het voor pedagogisch medewerkers mogelijk te maken in een veilig werkklimaat huiselijk geweld en kindermishandeling te signaleren en de stappen van de meldcode te kunnen zetten, heeft Kinderopvang Les Petits het volgende ondernomen:

De houder of directie:

- P heeft de meldcode opgenomen in het veiligheids- of gezondheidsbeleid van de kinderopvangorganisatie;
- P heeft een aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling aangesteld;
- P heeft de deskundigheidsbevordering opgenomen in het scholingsplan;
- P biedt regelmatig trainingen en andere vormen van deskundigheidsbevordering aan, aan pedagogisch medewerkers, zodat zij voldoende kennis en vaardigheden ontwikkelen en ook op peil houden voor het signaleren van huiselijk geweld en kindermishandeling en voor het zetten van de stappen van de meldcode;
- P heeft de meldcode en bijbehorende routes laten aansluiten op de werkprocessen binnen de kinderopvangorganisatie;
- P zorgt ervoor dat er voldoende deskundigen intern en extern beschikbaar zijn om de pedagogisch medewerkers te kunnen ondersteunen bij het signaleren en het zetten van de stappen van de meldcode;
- P evalueert de werking van de meldcode minimaal 4 keer per jaar en zet zo nodig acties in gang om de toepassing van de meldcode te optimaliseren;
- P geeft binnen de kinderopvangorganisatie en in de kring van ouders bekendheid aan het doel en de inhoud van de meldcode;
- P heeft afspraken gemaakt over de wijze waarop Kinderopvang Les Petits haar pedagogisch medewerkers zal ondersteunen als zij door ouders in of buiten rechte worden aangesproken op de wijze waarop zij de meldcode toepassen;
- P heeft afspraken gemaakt over de wijze waarop Kinderopvang Les Petits de verantwoordelijkheid opschaalt indien de signalering en verwijzing voor een kind stagneert;
- P draagt eindverantwoordelijkheid voor de uitvoering van de meldcode;
- P investeert in de opleidingen voor aankomend beroepsbeoefenaren: zorgt voor kennis en vaardigheden inzake het herkennen van en omgaan met een vermoeden van seksueel misbruik, waarbij de ontwikkeling van de seksualiteit van kinderen en het bespreekbaar maken van de eigen normen en waarden aan de orde komt;
- P investeert in nascholing van zittend personeel in de kinderopvangorganisatie (staf/management en pedagogisch medewerkers): zorgt voor kennis en vaardigheden inzake het herkennen van en omgaan met een vermoeden van seksueel misbruik, waarbij de ontwikkeling van de seksualiteit van kinderen en het bespreekbaar maken van de eigen normen en waarden aan de orde komt;
- P investeert in een open aanspreekcultuur binnen kinderopvangorganisaties: zorgt voor een open cultuur waarbinnen op professionele wijze reflectie op normen en waarden, werkwijze en handelen plaatsvindt;
- P investeert in een goede 'zorgstructuur' binnen kinderopvangorganisaties: zorgt voor voldoende lucht in teams, vertrouwenspersoon, structurele agendering, bij- en nascholing, etc.

de stafmedewerker P&D en leidinggevende:

- ▷ als aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling is aangesteld;
- ▷ als vraagbaak functioneert binnen de kinderopvangorganisatie voor algemene informatie over (de meldcode) kindermishandeling;
- ▷ signalen herkent die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- ▷ kennis heeft van de stappen volgens de meldcode;
- ▷ taken vaststelt van een ieder (wie doet wat wanneer) en deze in de meldcode vastlegt;
- ▷ de sociale kaart in de meldcode invult;
- ▷ deelneemt aan het zorgadviesteam (indien dit beschikbaar is);
- ▷ de aansluiting van de meldcode op de werkprocessen uitvoert;
- ▷ de aansluiting van de meldcode op de zorgstructuur uitvoert;
- ▷ samenwerkingsafspraken vastlegt met ketenpartners;
- ▷ de uitvoering van de meldcode coördineert bij een vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling;
- ▷ waakt over de veiligheid van het kind bij het nemen van beslissingen;
- ▷ zo nodig contact opneemt met Veilig Thuis voor advies of melding;
- ▷ de genomen stappen evalueert met betrokkenen;
- ▷ toeziet op zorgvuldige omgang met de privacy van het betreffende gezin;
- ▷ toeziet op dossiervorming en verslaglegging.

de pedagogisch medewerker:

- ▷ signalen herkent die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- ▷ overlegt met de direct leidinggevende bij zorg over een kind aan de hand van waargenomen signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- ▷ afspraken uitvoert die zijn voortgekomen uit het overleg met de leidinggevende en/of aandachtsfunctionaris, zoals observeren of een gesprek met de ouder;
- ▷ de resultaten bespreekt van deze ondernomen stappen met de leidinggevende en/of aandachtsfunctionaris.

de houder, directie, de aandachtsfunctionaris, de leidinggevende en de pedagogisch medewerkers zijn *niet* verantwoordelijk voor:

- ▷ het vaststellen of er al dan niet sprake is van kindermishandeling of huiselijk geweld;
- ▷ het verlenen van professionele hulp aan ouder of kind (begeleiding).

Bijlage 2. Signalenlijst kindermishandeling 0- tot 4-jarigen

Als kinderen mishandeld, verwaarloosd en/of misbruikt worden, kunnen ze signalen uitzenden. Het gebruik van een signalenlijst kan zinvol zijn, maar biedt ook een zekere mate van schijnzekerheid. De meeste signalen zijn namelijk stressindicatoren die aangeven dat er iets met het kind aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling (echtscheiding, overlijden van een familielid, enzovoort). Hoe meer signalen van deze lijst bij een kind te herkennen zijn, hoe groter de kans dat er sprake zou kunnen zijn van kindermishandeling.

Het is niet de bedoeling om aan de hand van een signalenlijst het 'bewijs' te leveren van de mishandeling. Het is wel mogelijk om een vermoeden van mishandeling meer te onderbouwen naarmate er meer signalen uit deze lijst geconstateerd worden. Een goed beargumenteerd vermoeden is voldoende om in actie te komen.

Deze lijst is niet uitputtend, er kunnen zich andere signalen voordoen die hier niet vermeld staan. Ook kunnen signalen in deze lijst overlappen met signalen in de lijst van kinderen van 4 tot en met 12 jaar (bijlage 3).

De signalen die in deze lijst worden vermeld, hebben betrekking op alle vormen van mishandeling. Aan het einde van de lijst zijn nog enkele signalen opgenomen die meer specifiek zijn voor seksueel misbruik. Om een duidelijk beeld te krijgen van wat er aan de hand zou kunnen zijn, is het van belang de hele context van de gezinssituatie erbij te betrekken. Daarom worden ook een aantal signalen van ouders en gezin genoemd. Er kan altijd overlegd worden met Veilig Thuis over zorgelijke signalen, in overleg met aandachtsfunctionaris.

1. Psychosociale signalen

Ontwikkelingsstoornissen

- P Achterblijven in taal-, spraak-, motorische, emotionele en/of cognitieve ontwikkeling;
- P Schijnbare achterstand in verstandelijk ontwikkeling;
- P Regressief gedrag;
- P Niet zindelijk op leeftijd waarvan men het verwacht.

Relationele problemen

Ten opzichte van de ouders:

- P totale onderwerping aan de wensen van de ouders;
- P sterk afhankelijk gedrag ten opzichte van de ouders;
- P onverschilligheid ten opzichte van de ouders;
- P kind is bang voor ouders;
- P kind vertoont heel ander gedrag als ouders in de buurt zijn.

Ten opzichte van andere volwassenen:

- P bij oppakken houdt het kind zich opvallend stijf;
- P bevrozing bij lichamelijk contact;

- ▷ allemansvriend;
- ▷ lege blik in ogen en vermijden van oogcontact;
- ▷ waakzaam, wantrouwend.

Ten opzichte van andere kinderen:

- ▷ speelt niet met andere kinderen;
- ▷ is niet geliefd bij andere kinderen;
- ▷ wantrouwend;
- ▷ terugtrekken in eigen fantasiewereld.

Gedragsproblemen

- ▷ Plotselinge gedragsverandering;
- ▷ Geen of nauwelijks spontaan spel, geen interesse in spel;
- ▷ Labiel, nerveus;
- ▷ Depressief;
- ▷ Angstig;
- ▷ passief, in zichzelf gekeerd, meegaand, apathisch, lusteloos;
- ▷ Agressief;
- ▷ Hyperactief;
- ▷ Niet lachen, niet huilen;
- ▷ Niet tonen van gevoelens, zelfs niet bij lichamelijke pijn;
- ▷ Eetproblemen;
- ▷ Slaapstoornissen;
- ▷ Vermoeidheid, lusteloosheid.

2. Medische signalen

Lichamelijke kenmerken (specifiek voor lichamelijke mishandeling)

- ▷ Blauwe plekken;
- ▷ Krab-, bijt- of brandwonden;
- ▷ Botbreuken;
- ▷ Littekens.

Voedingsproblemen

- ▷ Ondervoeding;
- ▷ Voedingsproblemen bij baby's;
- ▷ Steeds wisselen van voeding;
- ▷ Veel spugen;
- ▷ Matig groeien, ondanks voldoende hoeveelheid voeding;
- ▷ Weigeren van voeding;
- ▷ Achterblijven in lengtegroei.

Verzorgingsproblemen

- ▷ Slechte hygiëne;
- ▷ Ernstige luierslag;
- ▷ Onvoldoende kleding;

- ▷ Onvoldoende geneeskundige en tandheelkundige zorg;
- ▷ Veel ongevallen door onvoldoende toezicht;
- ▷ Herhaalde ziekenhuisopnamen;
- ▷ Recidiverende ziekten door onvoldoende zorg;
- ▷ Traag herstel door onvoldoende zorg.

3. Kenmerken ouders/gezin

Ouder/kind relatiestoornis

- ▷ Ouder draagt kind als een 'postpakketje';
- ▷ Ouder troost kind niet bij huilen;
- ▷ Ouder klaagt overmatig over het kind;
- ▷ Ouder heeft irreële verwachtingen ten aanzien van het kind;
- ▷ Ouder toont weinig belangstelling voor het kind.

Signalen ouder

- ▷ Geweld in eigen verleden;
- ▷ Apathisch en (schijnbaar) onverschillig;
- ▷ Onzeker, nerveus en gespannen;
- ▷ Onderkoeld brengen van eigen emoties;
- ▷ Negatief zelfbeeld;
- ▷ Steeds naar andere artsen/ziekenhuizen gaan ('shopping');
- ▷ Afspraken niet nakomen;
- ▷ Kind opeens van kinderopvangorganisatie afhalen;
- ▷ Aangeven het bijna niet meer aan te kunnen;
- ▷ Psychiatrische problemen;
- ▷ Verslaafd.

Gezinskenmerken

- ▷ 'Multi-probleem' gezin;
- ▷ Ouder die er alleen voorstaat;
- ▷ Regelmatig wisselende samenstelling van gezin;
- ▷ Isolement;
- ▷ Vaak verhuizen;
- ▷ Sociaal-economische problemen: werkloosheid, slechte behuizing, migratie, et cetera;
- ▷ Veel ziekte in het gezin;
- ▷ Draaglast gezin gaat draagkracht te boven;
- ▷ Geweld wordt gezien als middel om problemen op te lossen.

4. Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijke kenmerken

- ▷ Verwondingen aan genitaliën;
- ▷ Vaginale infecties en afscheiding;
- ▷ Jeuk bij vagina en/of anus;

- ▷ Problemen bij het plassen;
- ▷ Recidiverende urineweginfecties;
- ▷ Pijn in de bovenbenen;
- ▷ Pijn bij lopen en/of zitten;
- ▷ Seksueel overdraagbare ziekten.

Relationele problemen

- ▷ Angst voor mannen of vrouwen in het algemeen of voor een man of vrouw in het bijzonder.

Gedragsproblemen

Afwijkend seksueel gedrag:

- ▷ excessief en/of dwangmatig masturberen;
- ▷ angst voor lichamelijk contact of juist zoeken van seksueel getint lichamelijk contact;
- ▷ niet leeftijdsadequaate seksueel spel;
- ▷ niet leeftijdsadequate kennis van seksualiteit;
- ▷ angst om zich uit te kleden;
- ▷ angst om op de rug te liggen;
- ▷ negatief lichaamsbeeld: ontevredenheid over, boosheid op of schaamte voor eigen lichaam;
- ▷ schrikken bij aangeraakt worden;
- ▷ houterige motoriek (onderlichaam 'op slot');
- ▷ geen plezier in bewegingsspel.

5. Signalen die specifiek zijn voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld

Gedragsproblemen

- ▷ Agressie: kopiëren van gewelddadig gedrag van vader of moeder (sommige kinderen, met name jongens kopiëren hun vaders gedrag door hun moeder of jongere broertjes/zusjes te slaan);
- ▷ Opstandigheid;
- ▷ Angst;
- ▷ Negatief zelfbeeld;
- ▷ Passiviteit en teruggetrokkenheid;
- ▷ Zichzelf beschuldigen;
- ▷ Verlegenheid.

Problemen in sociaal gedrag en competentie:

- ▷ wantrouwen ten aanzien van de omgeving;
- ▷ gebrek aan sociale vaardigheden.

6. Signalen die specifiek zijn voor Pediatric Condition Falsification (PCF) en Factitious Disorder by Proxy (FDP)

Factitious Disorder by Proxy PCF (oude term: syndroom Münchhausen by Proxy (MBPS)) is een ernstige vorm van kindermishandeling. Degene met dit syndroom (vaak moeder), komt liefdevol en bezorgd over, zoekt zeer regelmatig intensieve medische hulp voor een kind,

maar is zelf degene die het kind bewust ziek maakt. Dit door toediening van middelen, het toebrengen van verwondingen of infecties. PCF kan zeer ingrijpende vormen aannemen: ca. 10% van de kinderen overlijdt aan de gevolgen van PCF.

Pediatric Condition Falsification (PCF) is het hoofddeel van de diagnose bij het kind. Factitious Disorder by Proxy (FDP) is het andere deel dat betrekking heeft op het mishandelende gedrag en de intenties van ouders. In principe is dit een bewust proces dat na verloop van tijd overgaat in minder bewuste patronen. Het hoofdmotief is om aandacht en erkenning af te dwingen van artsen en andere professionals. De ouder doet dit voor zichzelf, in de rol van zeer goede ouder.

Hoe is PCF te herkennen:

- ▷ Onderzoeksgegevens kloppen niet met het ziektebeeld;
- ▷ Medische gegevens over eerdere behandelingen zijn moeilijk te verkrijgen;
- ▷ Symptomen verdwijnen wanneer ouder en kind worden gescheiden;
- ▷ Een broertje of zusje is overleden of eveneens vaak ziek;
- ▷ De moeder schrikt niet terug voor ingrijpende onderzoeken of het onder narcose brengen van het kind en daar zelfs op aandringt;
- ▷ Voorvallen vinden in de avonden en weekenden plaats waarbij een beroep wordt gedaan op andere artsen;
- ▷ De volgende klachten worden gepresenteerd: bewusteloosheid, insulten, apneu, diarree, overgeven, koorts, lethargie;
- ▷ Het kind heeft een aanzienlijke ziektegeschiedenis met steeds andere klachten;
- ▷ De moeder is werkzaam in de gezondheidszorg of beschikt over een zeer grote medische kennis;
- ▷ Het verhaal van moeder bevat kleine tegenstrijdigheden;
- ▷ Vaak van arts wisselen.

Het onderscheid met postnatale depressie bij de moeder, wiegendood of kinderen die niet goed groeien veroorzaakt door iets anders dan PCF, is dat in deze gevallen de moeders vaak dankbaar zijn als ze ontlast worden van de zorg voor hun kind, terwijl PCF-moeders die zorg niet willen uitbesteden.

7. Signalen van kinderen die geconfronteerd zijn met seksueel grensoverschrijdend gedrag van een ander kind

Naast onderstaande signalen kunnen de specifieke signalen bij seksueel misbruik (zie punt 4 van deze bijlage) duiden op seksueel overschrijdend gedrag van kinderen onderling.

- ▷ Het kind heeft angst voor een bepaald kind;
- ▷ Het kind is consequent boos op een ander kind;
- ▷ Het kind komt geschrokken, bang of verward terug nadat het met een ander kind of kinderen alleen is geweest;
- ▷ Het kind wil consequent niet spelen met een bepaald kind.

8. Signalen van kinderen die seksueel grensoverschrijdend gedrag vertonen naar andere kinderen

Naast onderstaande signalen kunnen de specifieke signalen bij seksueel misbruik (zie punt 4 van deze bijlage) duiden op seksueel overschrijdend gedrag van kinderen onderling.

- ▷ Het kind creëert een soort isolement rond het kind (apart nemen, zich afzonderen van de groep);
- ▷ Het kind domineert of vertoont macht over een ander kind;
- ▷ Veelvuldige seksistische uitingen.

9. Kinderpornografie

Onder de term productie van kinderpornografie wordt verstaan: het vervaardigen van een afbeelding en/of het vastleggen op film, foto of iedere andere soort van informatiedrager van kinderen beneden de leeftijd van 18 jaar, die seksuele gedragingen moeten ondergaan, plegen en/of dulden.

Kinderen die gebruikt zijn voor het maken van kinderpornografie kunnen signalen afgeven die duiden op seksueel misbruik. Daarnaast kan het kind de volgende signalen laten zien:

- ▷ Extreme angst voor het maken van foto's;
- ▷ Angst voor opnamen met videoapparatuur.

Bijlage 3. Signalenlijst kindermishandeling 4- tot 12-jarigen

Als kinderen mishandeld, verwaarloosd en/of misbruikt worden, kunnen ze signalen uitzenden. Het gebruik van een signalenlijst kan zinvol zijn, maar biedt ook een zekere mate van schijnzekerheid. De meeste signalen zijn namelijk stressindicatoren die aangeven dat er iets met het kind aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling (echtscheiding, overlijden van een familielid, enzovoort). Hoe meer signalen van deze lijst bij een kind te herkennen zijn, hoe groter de kans dat er sprake zou kunnen zijn van kindermishandeling.

Het is niet de bedoeling om aan de hand van een signalenlijst het 'bewijs' te leveren van de mishandeling. Het is wel mogelijk om een vermoeden van mishandeling meer te onderbouwen naarmate er meer signalen uit deze lijst geconstateerd worden. Een goed beargumenteerd vermoeden is voldoende om in actie te komen.

Deze lijst is niet uitputtend, er kunnen zich andere signalen voordoen die hier niet vermeld staan. Ook kunnen signalen in deze lijst overlappen met signalen in de lijst van kinderen van 0 tot en met 4 jaar (bijlage 2).

De signalen die in deze lijst vermeld worden, hebben betrekking op alle vormen van mishandeling. Om een duidelijk beeld te krijgen van wat er aan de hand zou kunnen zijn, is het van belang de hele context van het gezin erbij te betrekken. Daarom worden ook een aantal signalen van ouders en gezin genoemd.

1. Psychosociale signalen

Ontwikkelingsstoornissen

- Ⓟ Achterblijven in taal-, spraak-, motorische, emotionele en/of cognitieve ontwikkeling;
- Ⓟ Schijnbare achterstand in verstandelijke ontwikkeling;
- Ⓟ Regressief gedrag;
- Ⓟ Niet zindelijk.

Relationele problemen

Ten opzichte van de ouders:

- Ⓟ totale onderwerping aan de wensen van de ouders;
- Ⓟ sterk afhankelijk gedrag ten opzichte van de ouders;
- Ⓟ onverschilligheid ten opzichte van de ouders;
- Ⓟ kind is bang voor ouders;
- Ⓟ kind vertoont heel ander gedrag als ouders in de buurt zijn.

Relationele problemen

Ten opzichte van andere volwassenen:

- Ⓟ bevrozing bij lichamelijk contact;
- Ⓟ allemansvriend;
- Ⓟ lege blik in de ogen en vermijden van oogcontact;
- Ⓟ waakzaam, wantrouwend.

Relationele problemen

Ten opzichte van andere kinderen:

- ▷ speelt niet met andere kinderen;
- ▷ is niet geliefd bij andere kinderen;
- ▷ wantrouwend;
- ▷ terugtrekken in eigen fantasiewereld.

Gedragsproblemen

- ▷ Plotselinge gedragsverandering;
- ▷ Labiel, nerveus gespannen;
- ▷ Depressief;
- ▷ Angstig;
- ▷ Passief, in zichzelf gekeerd, meegaand, apathisch, lusteloos;
- ▷ Agressief;
- ▷ Hyperactief;
- ▷ Destructief;
- ▷ Geen of nauwelijks spontaan spel, geen interesse in spel;
- ▷ Vermoeidheid, lusteloosheid;
- ▷ Niet huilen, niet lachen;
- ▷ Niet tonen van gevoelens, zelfs niet bij lichamelijke pijn;
- ▷ Schuld- en schaamtegevoelens;
- ▷ Zelf verwondend gedrag;
- ▷ Eetproblemen;
- ▷ Anorexia / boulimia;
- ▷ Slaapstoornissen;
- ▷ Bedplassen / broekpoepen.

2. Medische signalen

Lichamelijke kenmerken (specifiek voor lichamelijke mishandeling)

- ▷ Blauwe plekken;
- ▷ Krab-, bijt- of brandwonden;
- ▷ Botbreuken;
- ▷ Littekens.

Verzorgingsproblemen (specifiek voor verwaarlozing)

- ▷ Slechte hygiëne;
- ▷ Onvoldoende kleding;
- ▷ Onvoldoende geneeskundige en tandheelkundige zorg;
- ▷ Veel ongevallen door onvoldoende toezicht;
- ▷ Herhaalde ziekenhuisopnamen;
- ▷ Recidiverende ziekten door onvoldoende zorg;
- ▷ Traag herstel door onvoldoende zorg.

Overige medische signalen

- ▷ Ondervoeding;

- ▷ Achterblijven in lengtegroei;
- ▷ Psychosomatische klachten (buikpijn, misselijkheid, hoofdpijn, etc.).

3. Kenmerken ouders / gezin

Ouder-kind relatiestoornis

- ▷ Ouder troost kind niet bij huilen;
- ▷ Ouder klaagt overmatig over het kind;
- ▷ Ouder heeft irreële verwachtingen ten aanzien van het kind;
- ▷ Ouder toont weinig belangstelling voor het kind.

Signalen ouder

- ▷ Geweld in eigen verleden;
- ▷ Apathisch en (schijnbaar) onverschillig;
- ▷ Onzeker, nerveus en gespannen;
- ▷ Onderkoeld brengen van eigen emoties;
- ▷ Negatief zelfbeeld;
- ▷ Steeds naar andere artsen/ziekenhuizen gaan ('shopping');
- ▷ Afspraken niet nakomen;
- ▷ Kind opeens van kinderopvangorganisatie afhaken;
- ▷ Aangeven het bijna niet meer aan te kunnen;
- ▷ Psychiatrische problemen;
- ▷ Verslaafd.

Gezinskenmerken

- ▷ 'Multi-probleem' gezin;
- ▷ Ouder die er alleen voorstaat;
- ▷ Regelmatig wisselende samenstelling van gezin;
- ▷ Isolement;
- ▷ Vaak verhuizen;
- ▷ Sociaal-economische problemen: werkloosheid, slechte behuizing, migratie, et cetera;
- ▷ Veel ziekte in het gezin;
- ▷ Draaglast gezin gaat draagkracht te boven;
- ▷ Geweld wordt gezien als middel om problemen op te lossen.

4. Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijke kenmerken

- ▷ Verwondingen aan genitaliën;
- ▷ Vaginale infecties en afscheiding;
- ▷ Jeuk bij vagina en/of anus;
- ▷ Problemen bij het plassen;
- ▷ Recidiverende urineweginfecties;
- ▷ Pijn in de bovenbenen;
- ▷ Pijn bij lopen en/of zitten;

▷ Seksueel overdraagbare ziekten.

Relationele problemen

▷ Angst voor mannen of vrouwen in het algemeen of voor een man of vrouw in het bijzonder.

Gedragsproblemen

Afwijkend seksueel gedrag:

- ▷ excessief en/of dwangmatig masturberen;
- ▷ angst voor lichamelijk contact of juist zoeken van seksueel getint lichamelijk contact;
- ▷ niet leeftijdsadequaate seksueel spel;
- ▷ niet leeftijdsadequate kennis van seksualiteit;
- ▷ angst om zich uit te kleden;
- ▷ angst om op de rug te liggen;
- ▷ negatief lichaamsbeeld: ontevredenheid over, boosheid op of schaamte voor eigen lichaam;
- ▷ schrikken bij aangeraakt worden;
- ▷ houterige motoriek (onderlichaam 'op slot');
- ▷ geen plezier in bewegingsspel.

5. Signalen die specifiek zijn voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld

Gedragsproblemen

- ▷ Aggressie: kopiëren van gewelddadig gedrag van vader of moeder (sommige kinderen, met name jongens kopiëren hun vaders gedrag door hun moeder of jongere broertjes/zusjes te slaan);
- ▷ Opstandigheid;
- ▷ Angst;
- ▷ Negatief zelfbeeld;
- ▷ Passiviteit en teruggetrokkenheid;
- ▷ Zichzelf beschuldigen;
- ▷ Verlegenheid.

Problemen in sociaal gedrag en competentie:

- ▷ wantrouwen ten aanzien van de omgeving;
- ▷ gebrek aan sociale vaardigheden.

6. Signalen die specifiek zijn voor Pediatric Condition Falsification (PCF) en Factitious Disorder by Proxy (FDP)

Factitious Disorder by Proxy PCF (oude term: syndroom Münchhausen by Proxy (MBPS) is een ernstige vorm van kindermishandeling. Degene met dit syndroom (vaak moeder), komt liefdevol en bezorgd over, zoekt zeer regelmatig intensieve medische hulp voor een kind, maar is zelf degene die het kind bewust ziek maakt. Dit door toediening van middelen, het toebrengen van verwondingen of infecties. PCF kan zeer ingrijpende vormen aannemen: ca. 10% van de kinderen overlijdt aan de gevolgen van PCF.

Pediatric Condition Falsification (PCF) is het hoofddeel van de diagnose bij het kind. Factitious Disorder by Proxy (FDP) is het andere deel dat betrekking heeft op het mishandelende gedrag en de intenties van ouders. In principe is dit een bewust proces dat na verloop van tijd overgaat in minder bewuste patronen. Het hoofdmotief is om aandacht en erkenning af te dwingen van artsen en andere professionals. De ouder doet dit voor zichzelf, in de rol van zeer goede ouder.

Hoe is PCF te herkennen:

- ▷ Onderzoeksgegevens kloppen niet met het ziektebeeld;
- ▷ Medische gegevens over eerdere behandelingen zijn moeilijk te verkrijgen;
- ▷ Symptomen verdwijnen wanneer ouder en kind worden gescheiden;
- ▷ Een broertje of zusje is overleden of eveneens vaak ziek;
- ▷ De moeder schrikt niet terug voor ingrijpende onderzoeken of het onder narcose brengen van het kind en daar zelfs op aandringt;
- ▷ Voorvallen vinden in de avonden en weekenden plaats waarbij een beroep wordt gedaan op andere artsen;
- ▷ De volgende klachten worden gepresenteerd: bewusteloosheid, insulten, apneu, diarree, overgeven, koorts, lethargie;
- ▷ Het kind heeft een aanzienlijke ziektegeschiedenis met steeds andere klachten;
- ▷ De moeder is werkzaam in de gezondheidszorg of beschikt over een zeer grote medische kennis;
- ▷ Het verhaal van moeder bevat kleine tegenstrijdigheden;
- ▷ Vaak van arts wisselen.

Het onderscheid met postnatale depressie bij de moeder, wiegendood of kinderen die niet goed groeien veroorzaakt door iets anders dan PCF, is dat in deze gevallen de moeders vaak dankbaar zijn als ze ontlast worden van de zorg voor hun kind, terwijl PCF-moeders die zorg niet willen uitbesteden.

7. Signalen van kinderen die geconfronteerd zijn met seksueel grensoverschrijdend gedrag van een ander kind

Naast onderstaande signalen kunnen de specifieke signalen bij seksueel misbruik (zie 4) duiden op seksueel overschrijdend gedrag van kinderen onderling.

- ▷ Het kind heeft angst voor een bepaald kind;
- ▷ Het kind is consequent boos op een ander kind;
- ▷ Het kind komt geschrokken, bang of verward terug nadat het met een ander kind of kinderen alleen is geweest;
- ▷ Het kind wil consequent niet spelen met een bepaald kind.

8. Signalen van kinderen die seksueel grensoverschrijdend gedrag vertonen naar andere kinderen

Naast onderstaande signalen kunnen de specifieke signalen bij seksueel misbruik (zie 4) duiden op seksueel overschrijdend gedrag van kinderen onderling.

- ▷ Het kind creëert een soort isolement rond het kind (apart nemen, zich afzonderen van de groep);
- ▷ Het kind domineert of vertoont macht over een ander kind;
- ▷ Veelvuldige seksistische uitingen.

9. Kinderpornografie

Onder de term productie van kinderpornografie wordt verstaan: het vervaardigen van een afbeelding en/of het vastleggen op film, foto of iedere andere soort van informatiedrager van kinderen beneden de leeftijd van 18 jaar, die seksuele gedragingen moeten ondergaan, plegen en/of dulden.

Kinderen die gebruikt zijn voor het maken van kinderpornografie kunnen signalen afgeven die duiden op seksueel misbruik. Daarnaast kan het kind de volgende signalen laten zien:

- ▷ Extreme angst voor het maken van foto's;
- ▷ Angst voor opnamen met videoapparatuur.

Bijlage 4. Observatielijst

Deze observatielijst kan een instrument zijn om de signalen beter in kaart te brengen. De lijst is niet uitputtend en dient als hulpmiddel te worden gebruikt.

Vragen over 'opvallend gedrag van een kind'

Naam kind (evt. initialen): _____

Jongen/meisje

Leeftijd: _____

1. Sinds wanneer vertoont het kind opvallend gedrag?

- laatste weken
- laatste maanden
- sinds _____

2. Het opvallende gedrag bestaat uit (meer dan één antwoord mogelijk):

- (zeer) meegaand gedrag
- gebrek aan vertrouwen in anderen
- ouwelijk, zorgend gedrag
- verzet, passief
- verzet, actief
- agressief
- angstig
- druk
- negatief zelfbeeld
- angst voor lichamelijk contact
- seksueel uitdagend gedrag
- gespannen
- faalangstig
- signalen uit de signalenlijsten (zie bijlage 3 en 4) _____

3. Hoe is de verhouding tot broertjes en zusjes? (meer dan één antwoord mogelijk):

- prettig
- geen aansluiting
- bang
- plagerig
- agressief naar jongere kinderen
- bazig
- wordt gepest
- pest broertje/zusje
- anders, namelijk _____

4. Hoe is de verhouding tot andere kinderen? (meer dan één antwoord mogelijk):

- prettig
- geen aansluiting
- bang
- plagerig
- agressief naar jongere kinderen
- bazig
- wordt gepest
- pest andere kinderen
- anders, namelijk _____

5. Hoe is de uiterlijke verzorging van het kind, zoals kleding en dergelijke?

- over het algemeen verzorgd
- over het algemeen onverzorgd
- sterk wisselend
- anders, namelijk _____

6. Hoe is de verhouding tot moeder?

---

7. Hoe is de verhouding tot vader?

---

8. Hoe is de verhouding tot de beroepskrachten?

---

9. Hoe is het contact tussen de ouders en de beroepskrachten?

---

10. Zijn er bijzonderheden over het gezin te melden? Indien mogelijk ook de bron vermelden.

---

11. Is er de laatste tijd iets in het gedrag of in de situatie van het kind veranderd?

---

12. Wat is er bij u bekend over eventuele broertjes en zusjes?

---

13. Wat zijn volgens u de problemen?

Bijlage 5. Het kinddossier

In een kinddossier kunnen de volgende gegevens worden vastgelegd:

- datum, plaats, situatie en overige aanwezigen
- observaties van het kind
- signalen die duidelijk maken welke zorgen gezien en gehoord worden
- eventuele signalen die een vermoeden van seksueel grensoverschrijdend gedrag bevestigen of ontkrachten
- contacten over de signalen
- gegevens die verstrekt zullen worden, aan wie en wat de reden daarvoor is
- stappen die worden gezet
- wat er ondernomen is om toestemming te krijgen, indien de ouder geen toestemming geeft voor uitwisselen van gegevens
- besluiten die worden genomen
- vervolgaantekeningen over het verloop.

Beschrijf de signalen zo feitelijk mogelijk:

- worden ook veronderstellingen vastgelegd, vermeld dan uitdrukkelijk dat het gaat om een veronderstelling. Maak een vervolgaantekening als een hypothese of veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht
- vermeld de bron als er informatie van derden wordt vastgelegd
- leg diagnoses alleen vast als ze zijn gesteld door een beroepskracht die hierin geschoold is.

Bijlage 6. Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn de volgende definities en voorbeelden opgesteld. Onder iedere definitie staan een aantal praktijkvoorbeelden uit de kinderopvangsector.

Acute onveiligheid

Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft ▪ (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe ▪ Poging tot verwurging ▪ Wapengebruik ▪ Geweld tijdens de zwangerschap ▪ (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar ▪ Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking) ▪ Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel ▪ Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt ▪ Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn ▪ Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs ▪ Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

Voorbeelden uit de praktijk van acute onveiligheid:

- Van een kind op de buitenschoolse opvang is bekend dat de ouders in scheiding liggen en dat deze scheiding moeizaam verloopt. Aan het kind is dit merkbaar in gedrag: stil, terughoudend soms angstig. Dit gedrag is duidelijk veranderd. Op een dag zijn beide ouders aanwezig op de opvang tijdens het brengen en de situatie escaleert. Vader en moeder krijgen een woordenwisseling die leidt tot een fysieke confrontatie. Dit gebeurt voor de ogen van hun eigen kind, maar ook van andere kinderen.
- 's Morgens wordt een kind gebracht en je merkt dat hij erg stil is. Vader heeft geen tijd en komt niet binnen maar loopt meteen terug naar zijn auto en vertrekt naar zijn werk. Het kind begint te huilen en je merkt dat hij niet wil dat je hem optilt. Normaal wil hij altijd opgetild worden dus dit valt je direct op. Als je vraagt waarom je hem niet op mag tillen zegt hij 'au'.
Je tilt zijn truitje op en ziet een gesp van een riem op zijn ruggetje staan.
- De ouders van een kind zijn uit elkaar. Op de dag dat moeder en hun kind zullen verhuizen, sluit vader moeder op terwijl haar baby op de opvang is. Moeder weet zich te bevrijden en haalt haar baby op, maar wil toch gewoon terug naar huis omdat ze zich vreselijk schaamt. We weten haar over te halen om eerst familie en vervolgens de politie te bellen zodat ze veilig kan verhuizen.

Structurele onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (plegerschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld/onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. ▪ Vergelijkbare situaties met kwetsbare ouderen en een mantelzorger. ▪ Escalerende vormen van stalking in partnerrelaties.

Voorbeelden uit de praktijk van structurele onveiligheid:

- Een ouder komt regelmatig haar kinderen halen van de opvang met een alcoholvlucht om haar heen. Aan de kinderen is qua gedrag niets merkbaar, maar het is wel al opgevallen dat ze er onverzorgd uitzien, te kleine schoenen dragen en ongezond eten en drinken. Bij navraag blijkt dat er soms voor de kinderen helemaal geen eten in huis is.
- Je merkt al langere tijd van een kind dat hij liever bij jou wil blijven en echt niet naar huis toe wil. Als je vraagt waarom het hij niet naar huis wil geeft hij aan dat mama

nooit tijd voor hem heeft en altijd alleen moet eten. Moeder is alleenstaand en heeft het financieel niet breed. Er zijn verschillende schulden en moeder moet alle dagen werken om rond te kunnen komen. Het komt dan ook wel eens voor dat moeder op het laatste moment in moet springen voor een collega en het opvangkind alleen moet eten en soms ook alleen naar bed moet gaan. Het kind is echter nog niet op een leeftijd dat het goed voor zichzelf kan zorgen en alleen thuis kan blijven. Moeder geeft aan dat het echt niet anders kan. Hoe kan zij immers anders nieuwe kleren of speelgoed kopen. Je hebt het al regelmatig met moeder besproken, maar ze neemt het in jouw ogen niet serieus.

- Een kind in de peutergroep is met drie jaar en tien maanden nog niet zindelijk. Moeder heeft op aandringen van de pedagogische medewerkers hierover al eerder contact opgenomen met de ouder-kind adviseur, maar komt afspraken niet na omdat ze “druk is met een verhuizing”. Het gezin staat op school bekend als problematisch, maar de school heeft hier verder geen grip op, volgens de ib-er. Moeder maakt een chaotische indruk. De ib-er geeft aan dat ze er bij moeder “niet doorheen komt”. De basisschool wil de peuter niet toelaten als het kind met vier jaar niet zindelijk is. Het kind dreigt hierdoor tussen wal en schip te vallen, wat gezien de thuissituatie niet wenselijk is. Er komt opnieuw een gesprek met moeder en de ontwikkelingsconsulent van de kinderopvangorganisatie om te bespreken dat moeder de zindelijkheidstraining met hulp van de ouder-kind adviseur moet gaan oppakken. Als zij dit niet doet, wordt contact opgenomen met Veilig Thuis.
- Op de voorschool is een kind met zeer lastig te hanteren en onveilig gedrag vertoont: volwassenen en andere kinderen pijn doen zonder aanwijsbare reden, op banken klimmen en er vanaf vallen, recht voor een kind in de zandbak gaan staan en zand in de ogen van het andere kind strooien, etc. Als dit met moeder wordt besproken, zegt zij dat er niets aan de hand is en dat het komt omdat de pedagogisch medewerkers niet streng genoeg zijn. Na veel moeizame gesprekken gaat zij akkoord met externe ondersteuning op de groep, maar ze wil beslist niet dat dit in het dossier wordt opgenomen, dan wel overgedragen aan de basisschool als het kind vier jaar wordt. Ook wil zij geen hulpverlening inschakelen of het kind verder laten onderzoeken.

Disclosure

Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex)partnerstalking, huwelijksdwang, eerge relateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.

Voorbeelden uit de praktijk van disclosure:

- Je vangt als gastouder in het huis van de ouder op en speelt verstoppertje met de kinderen. Op het moment dat jij je wil gaan verstoppen zegt een kind dat je niet in de voorraadkast mag komen. Dit is namelijk voor stoute kindjes. Als je hem vraagt waarom het voor stoute kindjes is zegt hij dat hij altijd in de kast moet als hij niet luistert. Zijn grote zus komt eraan en zegt tegen het kind dat hij dat niet van papa en mama mocht zeggen en dat als hij het weer zegt hij vanavond weer in de kast wordt opgesloten. Dan moet je maar luisteren zegt zijn grote zus. Als je aan zijn zus vraagt of zij ook wel eens in de kast moet zegt ze dat ze nu altijd luistert maar haar broertje er wel in moet zitten in het donker.
- Een peuter vertelt een verhaal over een boos familielid en dat hij pijn had. Na doorvragen blijkt dat hij aan zijn piemel had gezeten en volgens het familielid was dit heel erg stout. Het familielid heeft er daarom als straf sambal op gesmeerd.
- Moeder komt naar het kinderdagverblijf met een blauw oog. Ze heeft een vage verklaring dat haar man haar per ongeluk geraakt heeft, omdat hij geschrokken was: moeder was per ongeluk op de hond gaan staan. Hun peuter vertelt later die dag dat hij gezien heeft dat vader een borstel naar moeder gegooid heeft. Dit wordt met moeder besproken. Moeder gaat ermee akkoord dat er een gesprek komt met haar, met vader en met een pedagogisch medewerker van de voorschool.

Bijlage 7. In gesprek met ouders⁶ en kinderen.

Openheid is een belangrijke grondhouding in het contact met de ouders. Zoek daarom in de drie routes zo snel mogelijk contact met de betreffende ouders om de signalen te bespreken. Soms zal, als sprake is van een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling, door het gesprek met de ouders het vermoeden worden weggenomen. In dat geval zijn de volgende stappen in de route niet nodig. Het is belangrijk hiervan wel een verslag te maken voor in het kinddossier. Worden de zorgen door het gesprek niet weggenomen, dan worden ook de volgende stappen gezet.

Gesprek met kinderen

Ook als een kind nog jong is, is het van belang dat het gesprek met het kind wordt aangegaan, tenzij dat niet mogelijk is omdat het kind te jong is of het te belastend is. De leidinggevende beoordeelt – in overleg met de aandachtsfunctionaris – of een gesprek zinvol en mogelijk is. Ook hierin kan Veilig Thuis om advies worden gevraagd.

In bepaalde situaties kan het van belang zijn om een kind even alleen te spreken over de signalen, zonder dat de ouders daarbij aanwezig zijn. Als uitgangspunt geldt dat de ouders hierover vooraf worden geïnformeerd. In verband met de veiligheid van het kind, van de beroepskracht, of die van anderen, kan worden besloten om toch een eerste gesprek met het kind te voeren zonder dat de ouders hierover van te voren worden geïnformeerd. De leidinggevende dient op de hoogte te zijn dat een dergelijk gesprek plaatsvindt. Dit kan schriftelijk worden vastgelegd in het kinddossier.

Tips voor het gesprek

- bepaal van tevoren het doel van het gesprek
- voer het gesprek met een open houding
- sluit aan bij waar het kind op dat moment mee bezig is, bijvoorbeeld spel, een tekening of knutselen
- ga op dezelfde ooghoogte zitten als het kind en kies een rustig moment uit
- steun het kind en stel het op zijn gemak
- gebruik korte zinnen
- vraag belangstellend en betrokken, maar vul het verhaal niet in voor het kind
- begin met open vragen (Wat is er/is er iets gebeurd? Wanneer is dat gebeurd? Hoe komt dat?) en wissel deze af met gesloten vragen (Ben je gevallen? Heb je pijn? Ging je huilen? Vond je dat leuk of niet leuk?)
- vraag niet verder wanneer het kind niets wil of kan vertellen
- houd het tempo van het kind aan, niet alles hoeft in één gesprek
- laat het kind niet merken dat je van het verhaal schrikt
- Val de ouders (of andere belangrijke personen voor het kind) niet af, in verband met loyaliteitsgevoelens
- geef aan dat je niet geheim kunt houden wat het kind vertelt. Leg uit dat je met anderen gaat kijken hoe je het beste kunt helpen. Leg het kind uit dat je het op de hoogte houdt van elke stap die je neemt. Het kind moet nooit zelf de verantwoordelijkheid krijgen in de keuze van de te nemen stappen
- vertel het kind dat het heel knap is dat hij/zij het allemaal zo goed kan vertellen
- let tijdens het gesprek goed op de non-verbale signalen van het kind
- stel geen “waarom”-vragen
- stop het gesprek wanneer de aandacht bij het kind weg is.

---

⁶ Een dergelijk gesprek wordt door de aandachtsfunctionaris gevoerd, in overleg en samenspraak met de leidinggevende.

Kindermishandeling aanpakken is een zaak van volwassenen

Het doel van een gesprek met een kind is het ondersteunen en het laten uiten van gevoelens en gedachten van het kind. Het doel van een gesprek is *niet* om via het kind de situatie te onderzoeken. Het kind is het slachtoffer en kan hierdoor in een onveilige situatie terecht komen of gaan worstelen met loyaliteit ten opzichte van de ouder. Het is belangrijk dat men zich bewust is van de sterke loyaliteitsgevoelens van een kind ten opzichte van zijn/haar ouders. In het gesprek met het kind moet nooit de ouders afgefallen worden, al hebben ze nog zulke afschuwelijke dingen gedaan. Het kind zal over het algemeen geen vertrouwen meer hebben in iemand die zijn ouders veroordeelt. Wel kan het gevoel van het kind worden verwoord of bevestigd.

Wees bij een vermoeden van seksueel misbruik terughoudend in het gesprek met het kind in verband met mogelijke toekomstige bewijslast. Wees met name voorzichtig met het stellen van gesloten vragen. Hierdoor kan het namelijk gebeuren dat het kind woorden in de mond gelegd wordt. Het gesprek heeft niet tot doel het bewijs van seksueel misbruik te leveren. Laat dat over aan een deskundige op het gebied van letselduiding en vraag advies bij Veilig Thuis.

Indien er vermoedens zijn van een mogelijk geweld- of zedendelict door een collega is het belangrijk dat een bevoegde deskundige het kind hoort. De kinderopvangorganisatie dient conform de stappen uit route 2 'Route bij signalen mogelijk geweld- of zedendelict door een collega' te handelen.

Belof nooit geheimhouding

Het is belangrijk nooit op voorhand geheimhouding aan een kind te beloven. Veel kinderen willen in eerste instantie alleen iets vertellen als wordt beloofd om het tegen niemand anders te zeggen. Als deze belofte wordt gegeven, komt men voor een groot dilemma te staan als het kind vertelt dat het mishandeld wordt: hij moet dan of het vertrouwen van het kind schaden of medeplichtig worden aan het in stand houden van een schadelijke situatie.

Als men geen geheimhouding wil toezeggen kan hij/zij het kind wel beloven dat hij/zij geen stappen zal ondernemen zonder dit van tevoren aan het kind te vertellen.

Gesprek met de ouder(s) en/of verzorger(s)

Normaal gesproken zal een gesprek over de signalen worden gevoerd met de ouders. Dit is niet alleen van belang als de ouders mogelijkerwijs betrokken zijn bij het huiselijk geweld of de mishandeling, maar ook als dit niet aan de orde is. De ouders behoren te worden geïnformeerd over wat er bij hun kind speelt.

In het gesprek met de ouder gaat het er om dat:

- het doel van het gesprek uitlegd wordt
- de signalen, dit wil zeggen de feiten die hij/zij heeft vastgesteld en de waarnemingen die hij/zij heeft gedaan, worden besproken
- de ouder wordt uitnodigd om daarop te reageren
- de reactie van de ouder geïnterpreteerd wordt en dit wordt gecheckt bij de ouder.

Voorkomen moet worden dat er eigen meningen of interpretaties van feiten ter sprake worden gebracht.

Een gesprek met (een van) de ouders kan achterwege blijven in verband met de veiligheid van het kind of die van anderen. Bijvoorbeeld als er redenen zijn om aan te nemen dat hij/zij het kind dan uit het oog zal verliezen omdat de ouders het kind bij de kinderopvangorganisatie weg zullen halen of niet meer zullen brengen of dat het geweld zal

escaleren. Overleg dit altijd met de aandachtsfunctionaris en leidinggevende. Het is belangrijk ook dit vast te leggen in het kinddossier.

Bijlage 8. Sociale kaart van Kinderopvang Les Petits

Organisatie : Politie alarmnummer (bij noodsituaties)

Telefoonnummer: 112

Organisatie : Crisisdienst Regionale Bureau Jeugdzorg (bij noodsituaties)

Telefoonnummer: 088 - 777 80 00

Organisatie : Veilig Thuis (in regio)

Contactpersoon : geen vast contactpersoon

Adres :

Telefoonnummer: 0900 - 123 123 0

E-mailadres : info@bjznh.nl

Organisatie : Algemeen Maatschappelijk Werk (in regio)

Contactpersoon : geen contact persoon, Kontext

Adres :

Telefoonnummer: (023) 543 32 00.

E-mailadres :

Organisatie : GGD (in regio) Kennemerland

Contactpersoon :

Adres :

Telefoonnummer: 023 - 789 1600

E-mailadres :

Organisatie : Jeugdgezondheidszorg (in regio)

Contactpersoon : Anja de Munck

Adres :

Telefoonnummer: 088-995 95 95

E-mailadres : a.demunck@jgzkennemerland

Organisatie : Politie (ook sociale jeugd- zedenzaken) (in regio)

Contactpersoon : jeugd en zeden politie kennemerland

Adres : Alkmaar

Telefoonnummer: 0900-8844

E-mailadres : 8844service@kennemerland.politie.nl

Organisatie : Steunpunt Huiselijk Geweld (in regio)

Contactpersoon : geen vast contactpersoon

Adres :

Telefoonnummer: : 0900 - 123 123 0

E-mailadres :

Organisatie : Centrum voor Jeugd en Gezin (gemeentelijk of regio)

Haarlem 088 - 995 84 84

Bloemendaal 088- 995 83 83

Heemstede 023- 529 19 14

Organisatie : Vertrouwensinspecteur van de Inspectie van het Onderwijs

Contactpersoon : n.v.t.

Adres : n.v.t.

Telefoonnummer: 0900 – 11 13 111

E-mailadres : n.v.t.

Organisatie : Multi signaal: Verwijsindex

Contactpersoon : Liesbeth v/d Kuijl

Adres : Stadhuis grote Markt 2, 2011 RD Haarlem

Telefoonnummer: 06 46 21 56 90 of 023 5113481

E-mailadres : svengeland@haarlem.nl

Bijlage 9. Een draaiboek aanleggen

Er wordt geadviseerd dat de kinderopvangorganisatie een draaiboek opstelt als zich in de organisatie incidenten voordoen waarbij er vermoedens bestaan van een mogelijk geweld- of zedendelict door een collega. Dit geldt ook voor wanneer er sprake is van ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen kinderen onderling. In dit draaiboek wordt vanaf het eerste moment van melding geregistreerd hoe men heeft gehandeld en wie men op welk tijdstip heeft geïnformeerd en waarover.

Een draaiboek bestaat uit een registratie van een aantal actiepunten:

- omschrijving incident
- omschrijving van de maatregelen richting betrokken beroepskracht (non-actiefstelling)
- contact met politie
- consultatie van deskundigen
- de 'andere' ouders informeren
- activiteiten met kinderen
- omgaan met de pers
- nieuwe meldingen
- afronding
- nazorg
- opheffen crisissituatie

Bijlage 10. Signalen die kunnen duiden op mogelijk geweld- of zedendelict door een collega

Wanneer een beroepskracht vermoedens heeft van een geweld- of zedendelict door een collega, is de beroepskracht verplicht dit te melden bij de houder.

Deze bijlage bestaat uit 2 delen:

1. Ongewenste omgangsvormen
2. Signalen die kunnen duiden op kindermishandeling gepleegd door een beroepskracht

Ongewenste omgangsvormen en deze signalen kunnen ook duiden op ander gedrag. Het is daarom belangrijk om ook de signalenlijsten (bijlage 1 en 2) te raadplegen om tot heldere onderbouwing te komen.

1. Ongewenste omgangsvormen

Een beroepskracht of bemiddelingsmedewerker kan een niet-pluis-gevoel hebben over het gedrag van een andere collega of gastouder. Deze zullen vaak te maken hebben met ongewenste omgangsvormen. Ongewenste omgangsvormen komen tot uiting in verbaal, fysiek of ander non-verbaal gedrag. Dit gedrag kan zowel opzettelijk als onopzettelijk zijn, maar degene die hiermee wordt geconfronteerd ervaart het als ongewenst en onaangenaam.

Onder ongewenste omgangsvormen worden handelingen verstaan van alle vormen van discriminatie, agressie, seksuele intimidatie, pesten en treiteren (hieronder beschreven) en ook combinaties van dit gedrag en andere vormen van ongewenst gedrag die in het verlengde liggen of overeen komen met het hieronder beschreven gedrag.

Seksuele intimidatie

Onder seksuele intimidatie wordt verstaan: ongewenste seksuele toenadering, verzoeken om seksuele gunsten of ander verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag.

Voorbeelden van verbale seksuele intimidatie:

- P Aanspreekvormen: bijvoorbeeld Alexia verbasteren tot Asexia;
- P Kinderen aanspreken met "Hé stoot!";
- P Seksuele dubbelzinnigheden;
- P Uitnodigen tot seksueel contact;
- P Seksueel getinte grappen maken;
- P Stoere verhalen over seksuele prestaties vertellen;
- P Seksueel getinte opmerkingen maken over iemands uiterlijk.

Voorbeelden van fysieke seksuele intimidatie:

- P Handtastelijkheden;
- P Dwingen tot zoenen, knuffelen, strelen, geslachtsgemeenschap;
- P Geslachtsdelen (laten) strelen of betasten boven of onder de kleding;
- P Uitkleden.

Voorbeelden van non-verbale seksuele intimidatie:

- Ⓟ Staren, gluren, lonken;
- Ⓟ Iemand met de ogen uitkleden;
- Ⓟ Seksueel getinte cadeautjes geven;
- Ⓟ Confrontatie met kinderporno;
- Ⓟ Het kind (deels) ontbloot filmen of fotograferen;
- Ⓟ Het maken van obscene gebaren;
- Ⓟ Iemand seksueel geladen afbeeldingen, brieven geven of sturen.

Agressie en geweld

Er wordt gesproken van agressie en geweld als het kind psychisch en/of fysiek, verbaal of non-verbaal wordt lastiggevallen, bedreigd of aangevallen. Er zijn vier vormen van agressie en geweld:

1. Verbaal: schelden, schreeuwen, treiteren en beledigen
2. Non-verbaal: tegen iemand aandrukken, vasthouden, expres naar je toetrekken
3. Psychisch: lastig vallen, onder druk zetten, bedreigen met fysiek geweld en irriteren
4. Fysiek: schoppen, slaan, bijten, vastgrijpen en klemzetten

Discriminatie

Onder discriminatie wordt verstaan elke vorm van ongerechtvaardigd onderscheid, elke uitsluiting, beperking of voorkeur die ten doel heeft of tot gevolg kan hebben dat de erkenning, het genot of de uitoefening op voet van gelijkheid van de rechten van de mens in de werk- of studie-gerelateerde situatie teniet wordt gedaan of aangetast alsmede iedere uiting in woord, gebaar of geschrift. Hierbij is sprake van ontoelaatbare opvattingen over achterstelling van mensen, doelbewuste belediging of van grievend handelen jegens anderen op grond van diens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht, seksuele geaardheid of op enige andere grond.

Pesten en treiteren

Onder pesten en treiteren wordt verstaan gedragingen waarbij sprake is van stelselmatig, gedurende een langere periode, psychisch of fysiek vernederen, kwetsen of anderszins lastigvallen van een persoon.

2. Signalen met betrekking tot seksueel misbruik door een beroepskracht of gastouder

- Ⓟ Sterke afhankelijkheid van een kind ten opzichte van een beroepskracht of gastouder;
- Ⓟ Beroepskracht of gastouder creëert een soort isolement rond het kind (bijvoorbeeld apart nemen zonder dat daar een duidelijke aanleiding voor is of dat daar verslag van volgt);
- Ⓟ Veelvuldige seksistische uitingen;
- Ⓟ Gespannen sfeer in de voorziening;
- Ⓟ Kind is bang, gespannen, wanneer specifieke beroepskracht dienst heeft of telkens wanneer het met de specifieke beroepskracht of gastouder te maken heeft;

- Ⓟ Extreem concurreren met kinderen/collega's om de aandacht van de verdachte beroepskracht of gastouder.